

KL 1/2

97

Srce Jezusovo, ti ljubezni plameneče,
Daj nam srčno te ljubiti in bolj goreče!

Skrbi za dušo!

Molitvena knjiga
z debelimi črkami za stare
ljudi.

Spisal

Karol Čigon,

duhovnik goriške nadškofije.

Z dovoljenjem visokočastitega
goriškega nadškofijstva.

WIMPERK in NOVI JORK.

Katoliška založba, tiskarna knjig in umetnin

J. STEINBRENER,

e. i. kr. dvorni knjigotiskar.

IMPRIMATUR.

Goritiæ, die 1. Octobris 1903.

L. S.

✠ Andreas Archiepiscopus.

N 2002 / 8927

Pokojni sv. Oče papež

LEON XIII.

so milostno podelili založniku te
knjižice s pismom 29. januarja 1889.
viteški

križec reda sv. Silvestra

kot zasluženemu založniku dobrih
katoliških knjig.

Jutranja molitev.

Ustanem v imenu križanega Jezusa, ki me je s svojo drago krvjo odrešil. Oče nebeški! lepo Te zahvalim, da si me to noč obvaroval, prosim, ohrani me tudi današnji dan pred vsem hudim na duši in na telesu.

Vse moje dejanje naj bo danes k Tvoji časti. O Marija, bodi moja mati, in prosi za me. Preljubi angelj, varuh

moj, meni danes na strani stoj, varuj me, prosim te, v sveti raj pripelji me.

Oče naš... Češčena si Marija...
Vera...

O presveto Srce Jezusovo, darujem Ti po brezmadežnem Srcu Marijnem vse molitve, dejanje in trpljenje današnjega dne v zadoščenje neštetilnih razžalitev svojih in ljudskih, po Tvojih mislih in namenih, zlasti pa za pobožno češčenje najsvetejšega zakramenta in za vse potrebe, katere nam bogoljubna bratovščina posebno priporoča ta mesec in ta dan.

„O božje Srce Jezusovo bodi moja ljubezen, daj da te zmeraj bolj in bolj ljubim!“

„Sladko Srce Marijino, reši me!“

Večerna molitev.

Zahvalim Te oče nebeški za vse dobrote, katere si mi danes dal in me hudega obvaroval. Prosim Te, odpusti mi vse grehe, s katerimi sem Te danes razžalil. V Tvoje roke zročim svojo dušo in telo. O Marija, bodi moja mati, in ti moj patron (ali patrona sv.....)

prosi za me. Tvoj sveti angelj, naj me varuje, da mi sovražnik kaj mogel ne bo. Tebi, o Jezus živim, Tebi, o Jezus umerjem, Tvoj sem živ in mrtev.

Vsim vernim dušam, o Bog, večni pokoj daj, večna luč jim sveti naj, naj počivajo v miru. Amen.

Sveta maša.

Začetek sv. maše.

V imenu Boga † Očeta,
in † Sina in sv. † Duha.
Amen.

O Jezus, preljubeznjivi
Zveličar! Nebó in zemlja
strmé nad ljubeznijo, ki si jo
skazal človeškemu rodu. O
kaj je bilo s svetom, če se
nisi Ti njega usmilil?! Toda
— za grešni svet dal si živ-

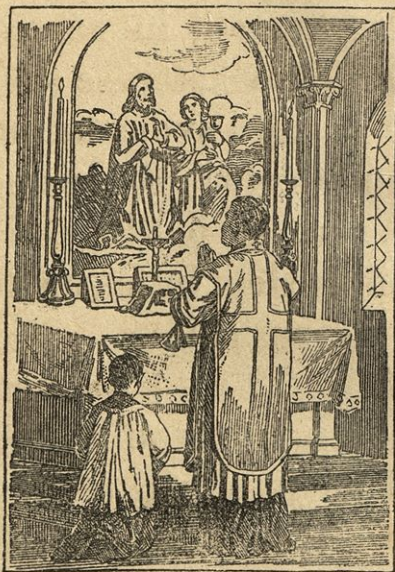

Ljubljeno bodi vsaki čas in povsod
presveto Srcé Jezusóvo!

ljenje, pretil si Svojo kri. In vendar Ti vse to ni bilo še zadosti; preden si šel s tega sveta, zapustil in zapovedal si daritev, v kateri se samega sebe daruješ svojemu nebeškemu Očetu! O neizmerna ljubezen, ki je človeški rod ni bil vreden, in je še dandanes ne zasluži!

Kako Ti pa povernem to ljubezen, o dobrotljivi Jezus? Kaj mi je storiti revežu, ki namesto, da bi Te ljubil, Te pa vsaki dan žalim?! Angelji zakrivajo pred Tabo svoja obličja, kerubini in serafini se trepetaje umikajo, kaj zač-

Začetek sv. maše.

nem pa jaz, nevredna stvar? Ljubi Jezus, jaz spoznam svojo revo in pregreho, ter kličem, trkaje se na prsa: prizanesi mi, o Jezus, prizanesi! Jaz obžalujem svoje grehe! Da, jaz spoznam Bogu vsegamogočnemu, Mariji vselej Devici in vsim ljubim svetnikom božjim, da sem od začetka svojega življenja do zdaj velikokrat in obilno grešil: z mislimi, s besedami in z dejanjem. Obžalujem vse in ponižno prosim, o neskončno usmiljeni Jezus, ozri se milostno na me!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Gloria.

„Čast Bogu na višavah in mir
ljudem na zemlji ki so svete
volje!“

Hvalimo Te, častimo Te,
molimo Te, povišujemo Te,
zahvaljujemo se Ti zavoljo
Tvojega velikega veličastva.
Gospod, Bog, nebeški kralj,
Bog vsegamogočni Oče!
Gospod Jezus Kristus, edi-
norojeni Sin! Gospod, Bog,
Jagnje božje, Sin Očetov,
ki odjemlješ grehe svetá, us-
mili se nas! ki odjemlješ gre-

he svetá, sprejmi naše molitve; ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam najviši, Jezus Kristus s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Skupne molitve.

Čast bodi Tebi večna, ljubi moj Bog in Odrešenik svetá. Čast Tebi in hvala! Milijonov in milijonov ljudi živi na svetu še v temi in nevednosti; reveži ne vedó k čemu so na svetu, k čemu so ustvarjeni. Nikdar in nikoli niso še slišali ne o Je-

zusu, ne o Mariji. Nikdar je zvon ne vabi k sv. maši, nikdar k molitvi, ne zjutraj, ne opoldne, ne zvečer. O izmed toliko in toliko milijonov in milijonov si pa mene poklical na pravo pot, k spoznanju Boga ter užgal si mi luč sv. vere! Vsaki dan me zvon kliče v hišo božjo. Vsaka sv. maša mi oznanuje Tvojo voljo; dan za dnevom, nedeljo za nedeljo bere se nam večna resnica in kaže prava pot. O pač neskončna in nezapopadljiva dobrota in milost! Kaj sem jaz zdaj začel, kaj delal, če sem bil ro-

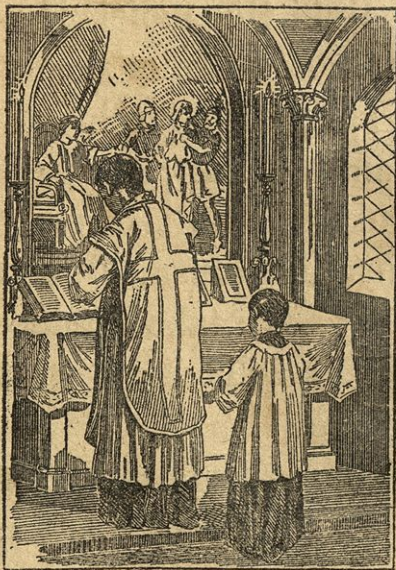
jen nevernik, jud ali turek!?
In kaj bi bilo z mano po
smrti??

O ljubi Oče nebeški! z veselim in hvaležnim srcem hočem sprejeti in poslušati, kar si nam oznanil po očakih, po prerokih in po lastnem Sinu Jezusu Kristusu. O da bi le zamogel vse tako spolnovati, kakor ti želiš in je po tvoji božji volji!

Deo gratias! Hvala, hvala Bogu za vse, kar nam spoznavati daja!

Evangelij.

Vse na svetu mine, vse hiti naprej, vse pride h koncu pre-

Evangelij.

jali kasnej. En konec čaka tudi mene, in sicer srečen ali nesrečen, z Bogom ali brez Boga. Kako pa pridem k Bogu in si zagotovim srečen konec in srečno večnost, to učiš me Ti preljubeznjivi Jezus. „Jaz sem pot, resnica in življenje“, si Ti rekel. O ljubi Jezus, jaz verujem v Tvojo besedo, verujem v resnice, ki si jih učil in oznanjeval. Tvoje besede so resnične. „Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.“

Da, jaz verujem in spoznam vse, kar si nam Ti oznanil, prosim Te, daj mi tudi

moč in milost to, kar verujem, tudi v dejanju spolnovati. Kaj bi mi namreč pomagala vera brez del? Kaj bi mi to koristilo, ko bo treba ob koncu življenja dajati odgovor? ali pa takrat, ko se bomo vsi zbirali pred ojštrim, večnim sodnikom? Nič! zavržen bi bil na večne čase. Tega me pa varuj, ljubi, preljubi moj Jezus!

Strah od groza me spreleta, ko berem Tvoje besede v V. poglavju evangelija sv. Janeza:

„Tisti čas je rekel Jezus judom: „Resnično, resnično

vam povem, da pride ura, ko bo do vsi, ki spijo po grobih, slišali glas Sinú božjega, in tedaj bodo prišli oni, ki so dobro delali v vstajenje življenja, tisti pa, ki so slabo delali, v vstajenje pogubljenja.“

Credo — Vera.

Ce jo moli mašnik, moli jo tudi ti, če ne, ne, ker ta se ne moli vsaki dan.

Jaz verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edi-

Credo.

norojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj. Kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, kateri je rojen in ne storjen; kateri je z Očetom enega bitja; po katerem je vse stvarjeno. Kateri je zavoljo nas ljudi, in zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes (tukaj pripogni koleno..) in je po sv. Duhu iz Marije Device meso na — se vzel ter se je včlovečil. Tudi je bil križan za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in je bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smrti po besedah

pisem. Šel je v nebesa. Na desnici sedi Očetovi in bo zopet prišel s slavo sodit žive in mrtve; njegovega kraljestva ne bo konca.

Verujem v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, katerega z Očetom in Sinom vred častimo in molimo, kateri je govoril po prerokih.

Verujem v eno, sveto, katoliško in apostoljsko crkev. Verujem v en krst in odpuščenje grehov. Verujem v vstajenje mrtvih in v prihodnje življenje. Amen.

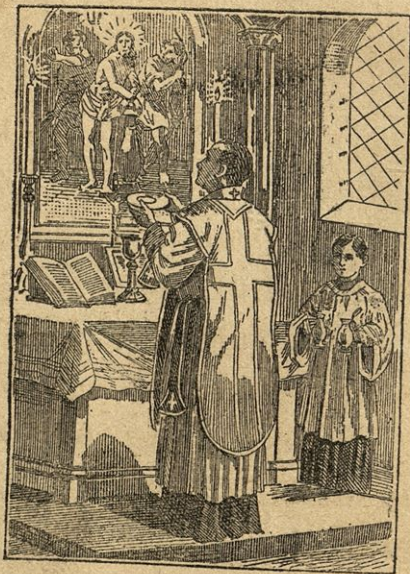
Daj mi milost, o Jezus, da po tej sv. veri živim in se zveličam.

Darovanje.

Neskončno sveti Oče, vse-mogočni večni Bog! Čeravno sem le prah in pepel, slabosti polen in nevreden priti pred Tvoje obličje, drznem se vendar darovati Ti po mašnikovih rokah to sveto in čisto daritev v tisti namen, v kateri Ti jo je daroval sam Jezus Kristus in se daruje neprenehoma od solčnega vzhoda do zahoda.

Darujem Ti to daritev v

Darovanje.

spoznanje Tvojega največjega gospodstva čez vse v nebesih in na zemlji; darujem Ti jo v spravo za moje grehe in v zahvalo za vse dobrote, ki si mi jih podelil in mi jih deliš vsak dan v obilni meri.

Darujem Ti slednjič to presveto daritev, da zadobim od Tvoje neskončne dobrote vse v zveličanje potrebne milosti sebi, svojim starišem, bratom in sestram, sinovom in hčeram, sorodnikom, dobrotnikom, kakor tudi vernim dušam v vicah.

Sprejmi ta dar, o Gospod,

z dopadjenjem, sprejmi po mašnikovih rokah pa tudi vse moje misli in želje, moje potrebe in težave, mojo dušo in moje telo.

Obračaj vse k Tvoji časti in v slavo Tvojega imena! O angelji in nadangelji, o kerubini in serafini, ki se trepetaje bližate tej daritvi, popravite, nadomestujte mojo slabost in zapojte z mano hvalo troedinemu Bogu: Očetu, Sinu in sv. Duhu. Amen.

Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Trenutek sveti se bliža!
Še nekaj minut in Jezus bo
med nami! O srečna, pre-
srečna hiša božja, ki sprej-
meš samega Boga!

O nebeški Oče! K Tebi
povzdignem svoje srce in
sklenjen z angelji in nadan-
gelji hočem zapeti, kakor je
dolžnost in prav, čast in
hvalo Tvojemu veličastvu.
Glej o Oče! po Jezusu Kri-
stusu hvalijo in časté Tvoje
veličastvo angelji, je molijo
nadangelji, častijo z serafini
in kerubini, vse nebeške moči

Povzdigovanje.

ter ne jenjajo prepevati. O
dovoli, prosim Te in pri-
pusti, da se jim pridružim,
se ž njimi sklenem in Ti po-
nižno zapojem tudi jaz :

„Svet, svet, svet si Gospod
Bog Sabaot! Nebo in zem-
lja so polne Tvojega veli-
častva. Hozana na višavah!
Češčen bodi, ki pride v Gos-
podovem imenu! Hozana na
višavah!“

Poj: sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod,
Z angeljci pojte: sveti,
Si Ti, Bog Sabaot!

Povzdigovanje.

„Češčen in hvaljen bodi,
o Gospod Jezus Kristus! O

Jezus! v Tebe verujem; o
Jezus! v Tebe upam; o Je-
zus! Tebe ljubim nad vse!“

„Bodi češčena, presveta
rešnja kri Jezusova, ki si za
me in za ves svet tekla iz ran
mojega Zveličarja.

O Jezus! prizanesi mi!

O Jezus! usmili se me!

O Jezus! odpusti mi moje
grehe!

„Večni Oče! darujem ti
predrago kri Jezusa Kristu-
sa v odpuščenje mojih gre-
hov in za potrebe sv. Crkve.“

Po povzdigovanji.

Večni, neskončno dobrotljivi Bog! poglej z milostljivim in prijaznim obličjem na ta naš dar in sprejmi ga ravno tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar pravičnega Abeljana, dar očaka Abrahama in višega duhovnika Melkizedeka.

Ti si uslišal očake, ki so Ti darovali le podobo denašnje daritve, kolikor bolj milostljivo — upamo — gledal boš na nas, ko ti darujemo pravo, najsvetejšo daritev, to je lastnega Tvojega Sina,

ki se je samega sebe Tebi daroval na sv. križu za greha celega sveta. Tukaj je več kakor vse daritve očakov, ker tú je Božji Sin Jezus Kristus, nad katerim imaš največje dopadjenje. O razlij po tej daritvi na nas svojo milost, Te lepo prosimo, in usmili se nas, da ne bo Tvoje trpljenje in Tvoja smrt za nas zgubljena, in da Tvoja sv. rešnja kri ne bo zastonj za nas prelita, ter vzemi nas enkrat v presrečno domovino, kjer te bomo združeni z prečisto Devico Marijo in z vsemi izvoljenimi hvalili in po-

veličavali, ljubili in vekomaj
vživali.

O dobrotljivi nabeški Oče!
spomni se in usmili se pa
tudi vseh ubogih duš, ki so
se že ločile od tega sveta,
posebno pa Te prosim za té
in té... da bodo tudi one de-
ležne te presvete daritve. Daj
jim večni mir in pokoj!

Oče naš.

Da, Oče si Ti naš, in mi
smo Tvoji otroci! Blagor
nam, ker kot Tvojim otro-
kom, pripravil si nam v ne-
besih srečno prebivališče!

Da pa prebivališče tisto,

čez vse srečno in veselo, enkrat tudi zadobimo, spremljaj nas Ti, o Bog! po poti tega sveta, daj nam dušne in telesne hrane, odpusti nam naše slabosti in grehe ter reši nas vsega hudega, preteklega, sedajnega in prihodnjega.

In na prošnje preblažene, vselej Device Marije, na prošnje Tvojih aposteljnov Petra, Pavla in Andreja in vseh svetnikov, dodeli nam milostljivo svoj mir, da bomo s pomočjo Tvojega usmiljenja vedno prosti vsega greha. Po ravno tistem Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki

s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, dáj nam mir!

Obhajilo.

Premili Jezus! ki nas tako ljubeznjivo k sebi kličeš:
„Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi, in jaz vas okrepčam!“
(Mat. 11, 28.)

Glej! s hvaležnim in skesanim srcem pred tabo kleče:

Obhajilo.

Moj Jezus! Tebe vžiti
Iz srca jaz želim!

Pa k Teb' ne morem priti,
Ker tolikrat grešim.

Operi dušo mojo,
Slabosti njene veš;
Pokaži milost svojo,
Da v duhu v mene greš.

Pogernjena je sicer miza
Tvoja sveta, pripravljene so
angelji za strežbo, toda jaz
se ne upam blizu. O ljubi
Jezus, pridi, pridi pa vendar
le k meni, pridi v moje srce
in okrepčaj, oživi mojo dušo
s Tvojim duhom in napolni
jo s Tvojo milostjo. In ko mi

Konec sv. maše.

danes ni dano k Tvoji angeljski mizi, daj da se bo to zgodilo prej ko mogoče. Za danes ne morem drugače, ko da zdihnem z evangeljskim stotnikom:

„Gospod! jaz nisem vreden, da prideš pod streho mojega srcá, ampak reci le s besedo in ozdravljena bo moja duša!“ (trikrat!)

Konec sv. maše.

Daritev je končana! Sprejmi jo o presveta Trojica, in dodeli nam po nji vse dobrote, kar jih potrebujemo za se-

dajni čas, za dušo in telo! O
Gospod in moj Bog! lepo Te
zahvalim za to veliko milost,
da sem bil deležen Te sv. da-
ritve. Čast in hvala naj Ti bo
na večne čase!

Deo Gratias! Hvala Bogu!
kličem Ti iz celega svojega
srca.

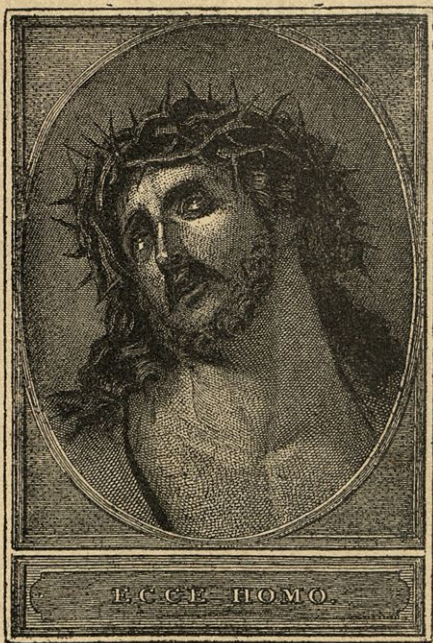
Preden pa, o Gospod!
Tvoje svetišče zapustim, Te
prosim: blagoslovi me, bla-
goslovi vse moje misli in žel-
je, blagoslovi moje besede,
blagoslovi vse moje dejanje
in nehanje, da bo vse po

Tvoji sv. volji, Tebi v čast
in meni v zveličanje.

Blagoslov Očeta, Sina in
svetega Duha pridi na nas
in ostani vselej z nami.
Amen.

„Odločeno je ljudem enkrat umreti!“

(Hebr. 9, 27.)

Smrt.

Ni je resnice tako gotove, pa tudi tako pripravne, da človeka pretrese in mu oči odpre, kakor ta, da mora vse umreti.

Za vse najde se še zdravilo, ali proti smrti ga ni zdravila. Kakor valovi bistre vode po gladkem potoku, tako tečejo človeku leta, dnevi in

ure dalje, in kakor jeseni list za listom z drevja odpada, tako padamo, eden za drugim v črno zemljo, tudi mi. Mladi in stari, bogati in vbogi, visoki in nizki, otroci in stariši; tá za jetiko, uni za plučnico; eden za mrzlico, drugi za vodenico itd... iti treba, kedar se nitka življenja vtrže.

O koliko ljudi je že bilo pred nami na svetu, in zdaj vseh tistih ni več nobenega!

Kje so! Kam so šli? — Umrli so! — Smrt, ki nobenemu ne prizanese, jih je pobrala. Ko bi nas, kar nas zdaj živi, kedo čez 100 let iskal,

bi tudi izmed nas nobenega več, ali malokaterega našel.

„Prah si in v prah se povrneš!“

(1. Mojz. 3, 19.)

Ni ga človeka na svetu, da bi temu všel. Vendar le malokedaj in neradi na to mislimo, čeravno dobro vemo, da ta je gotova. Če nas na smrt spominja kakšna žalostna novica, nagla neprevidena smrt prijatelja, znanca ali dobrotnika; če nas na smrt spominjajo zvonovi, ko z tužnim glasom oznanujejo smrt sosedu; če nam Bog vzame očeta ali mater, brate, sestre ali

otroke, oh tedaj — vsi v žalost vtopljeni, začnemo pre-mišljavati in pravimo :

„O moj Bog, tako pojdemo enkrat tudi mi!“ „Danes ta, jutre uni!“ , ali — žalostne take misli kmalu zginejo in ne preteče teden dni, in vse je pozabljeno. In vendar nas ravno smrt uči, kako prazno in nečimerno je vse posvetno in kako kmalu zgine.

Vsakemu človeku je tedaj pač potrebno večkrat na smrt misliti, ker nobena reč ni tako gotova, kakor smrt, in morda bliže ko mislimo, da celo morda že pred vrati.

Vsakdo si želi srečno umreti, ker dobro vé, če bo srečna zadnja ura, bo srečna cela večnost, to je: če človek umrje v milosti božji, bo vekomaj srečen, če pa umrje v božjem sovraštvu, bo vekomaj od Boga zavržen. Da se pa smrti ne bomo preveč bali, treba pogostoma na njo misliti. Zdaj, zdaj, dokler je čas, moramo skrbeti za srečno smrt. Delati moramo, dokler je dan in dokler se vidi, ker prišla bo noč, ko delati več ne bo moč, ker bo tema in prepozno. Čas hiti naprej, kakor voda in kedar mine, ga

nikdar več nazaj ne bo. — „Pride čas, pravi sv. Avguštin, ko časa več ne bo.“ Dan mine za dnevom in če človek nič dobrega ne stori, je dan zgubljen za vselej. Juterni dan pa je — v božjih rokah.

Kedor najpotrebnejšo skrb, skrb za dušo odklada od časa do časa in le na starost odnaša, mu bo čas ušel kakor ptica iz roke, prehitela ga bo smrt in nikdar več mu ne bo mogoče popraviti, kar je zamudil. Dnevi življenja zginajo hitro in skrito nam je njih število, ker je v božjih rokah.

Smrt pride kakor tat; kakor tat skrivaj pride in pokrade, ravno tako pride smrt, kedar si je človek najmanj zvest in uzame mu življenje. Z lastnimi očmi vidimo, kako malo jih starost učaka. Izmed 100 ljudi jih umrje 50 pred desetim letom. Od desetega do dvajsetega leta jih umrje 20, od dvajsetega do tridesetega leta jih umrje 10, itd. Izmed 100 jih tedaj čez šestdeset let le 6 preživi.

Kedo se zamore tedaj zanašati na starost? In tudi 70, 80 ali 100 let, če jih kedo učaka, kaj je to proti večnosti?

„Kratki so dnevi človeka“ rekel je Job. 14, 5.

Da, celo življenje je kakor očerajšnji dan. Po vsej pravici imenuje tedaj sv. pismo naše življenje senco, ki hitro zgine, cvetlico, ki danes še lepo cvete, jutre usahne, dim, ki se komaj prikaže, pa že zgine, roso na veji, katero strese vsaki veter. „Človek od žene rojen malo časa živi, beži kakor senca in nikoli stanoviten ne ostane.“

Vsi umrjemo, kedaj? tega ne vemo. „Sin človekov,“ pravi Jezus Kristus, „bo pri-

šel ob uri, za katero ne veste.“
Mat. 24, 44.

„Kaj pomaga človeku, ko bi ves svet pridobil, svojo dušo pa pogubil?“ pravi naš Zveličar. (Mat. 16, 26.)

Poslušaj kristjanska duša!

Cesarju Karolu V. služil je svoje dni služabnik ves čas svojega življenja. Čez leta in leta obišče ga bolezen in vrže v posteljo, za njo potrka mu tudi smrt na vrata, češ: služabnik! treba iti, pojdi!

Cesar tedaj obišče svojega vedno zvestega služabnika

in ga najde v narvečji nevarnosti, — bil je pri koncu.

„Povej mi“, nagovori ga cesar, „s čem bi ti postregel?“

Prosi me, kar hočeš, in ne boj se, da ti odrečem.“

„Moj gospod in svitli cesar“, reče bolnik, „v tem stanu ne vem, kaj bi družega prosil, kakor le eno samo reč, prosim te, podaljšaj mi življenje le za en četrto ure!“

„Ja, to je v božjih rokah“, odgovori cesar, „tega ne morem, sprosi si kaj družega, kar ti lahko dam.“

„O gorje meni! gorje meni! začne na to vpiti bolnik: 50

let sem temu gospodu, mojemu cesarju služil, in zdaj mi življenja še za četrť ure ne more podaljšati. Če sem bil jaz svojemu Gospodu Bogu tako zvesto služil, on bi mi zdaj ne dal le četrť ure, ampak celo srečno večnost!“

To izgovori, se nagne v stran in zdihne svojo dušo...

Kristjan! kristjana, skrbi za dušo!

„Memento mori!“

Spomni se, da umrješ!
„Prah si in v prah se povrneš!“ Če pa hočeš, da bo tvo-

ja smrt srečna, pripravljaj
se zdaj na njo!

Poslušaj te prosim!

Če si grešil, grešila, kakor David, delaj pokoro, kador jo je on delal.

Če si bližnjemu odvzel poštenje, dobro ime ali če si mu storil kakšno drugo krivico, popravi, poravnaj, dáj nazaj, dokler je čas, ker brez povračila, ni odpuštila.

Gorje tebi, če se boš zanašal na druge.

Če si svojega bližnjega pohujšal, popravi za božjo voljo dokler ti je mogoče! Dáj lepe vzglede in prizadevaj se, da tiste, katere si pohujšal, zopet pripelješ na pravo pot. Gorje pohujšljivcem tam v peklu!!

Tvoje kosti bodo v zemlji gnjile, duša v peklu trpela, ali tvoj greh se bo še delal, še ponavljal.

Imaš skom jezo, sovraštvo, popravi, poravnaj hitro! Daj sosedu roko, odpusti mu po Jezusovem vzgledu in nauku. Če tega ne storiš, ti si pogubljen, pogubljena na večne čase.

Imaš morda kakšne grde navade, skrivne grehe že več let; grešiš morda s ostudnimi skrivnimi pregrehami, z mutastim, sodomskim grehom, varuj se, da ž njimi ne greš v večnost! Vekomaj se boš jokal, če tega ne poveš in opustiš!

Če si v kakšni nevarnosti in nevarni priložnosti, ki te v greh moti, beži pred njo, popusti jo, dokler je čas, da ne boš vekomaj tam jokal in vpil. Kakošno življenje, taka smrt. „Smrt grešnikov, je najslabša.“ (Ps. 33, 22.)

Vsako delo preden je začneš, dobro premisli, kaj delaš. Glej na vsako stopinjo in varuj se, da se ne zapleteš v satanove mreže, katere nam peklenški sovražnik nastavlja.

Tako se ti smrti ne bo treba bati in ko pride zadnja ura, zaslišal boš Jezusove vesele besede:

„Dober in zvesti hlapec — dobra in zvesta dekla —, pojdi v veselje Gospodovo!“ „Blagor jim, ki v Gospodu zaspijo.“ (Skr. razod. 14, 13.)

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatelja tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati!

Popoldanska služba božja.

Ko v cerkev prideš, prikloni se z desnim kolenom, pozdravi Jezusa, ki je tukaj živ pričujoč in reci:

„Češčen in hvaljen bodi vsaki čas,
V svetem rešnjem Telesu Jezus naš!“

„Bodi srčno pozdravljen
Gospod Jezus Kristus! Spoznano, hvaljeno in češčeno bodi od vseh stvari v nebesih in na zemlji presv. Rešnje Telo! Češčen in hvaljen bodi

živi in pravi Bog v podobi
belega kruha!“

O vi angelji in nadangelji,
pokleknite z mano pred mo-
jega in vašega Boga, ki je tú
pričujoč in molite ga z mano.
„Hvala, čast, ljubezen in za-
hvala bodi vsak trenutek da-
rovana v podobi belega kru-
ha skritemu Jezusovemu Sr-
cu po vseh tabernakeljnih na
zemlji do konca sveta.“

Častimo Te

Živi kruh angeljski!

O pravi človek skupaj

In Bog nebeški.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog, —
usmili se nas!

Sin vsega sveta, rešnji Bog, — us-
mili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, — usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, — us-
mili se nas!

Sveta Marija,*)

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

---

*) prosi za nas!

Mati milosti Božje,*)
Mati prečista,
Mati brez vsega madeža,
Mati nedolžna,
Mati najsvetejša,
Mati ljubeznjiva,
Mati prečudežna,
Mati dobrega svéta,
Mati našega Stvarnika,
Mati našega Ödrešenika,
Devica najmodrejša,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,

---

*) prosi za nas!

Roža skrivnostna,*)
Turen kralja Davida,
Turen slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja mirú in sprave,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalosnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica aposteljev,
Kraljica mučenikov,
Kraljica spoznovavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega
greha spočeta,
Kraljica svetega rožnega venca,

---

*) prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — prizanesi nam, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — usmili se nas, o
Gospod!

Oče naš... Češčena si Marija...

Pod Tvojo pomoč pribeži-
mo, o sveta božja porodnica!
ne zavrzi naših prošenj v na-
ših potrebah, temuč reši nas
vselej vseh nevarnosti. O
častitljiva in blažena Devica:
naša Gospá, naša srednica;
naša besednica, naša pomoč-
nica. S svojim Sinom nas
spravi, svojemu Sinu nas

priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sv. Božja porodnica.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristu Gospodu našem. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog, —
usmili se nas!

Sin vsega sveta, rešnji Bog, — us-
mili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, — usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, — us-
mili se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati Božja, prosi za nas!

Sveta devic Devica, prosi za nas!

Sveti Mihael,*)
Sveti Gabriel,
Sveti Rafael,
Vsi sveti angelji in arhangelji,
Vse svete vrste zveličanih duhov,
Sv. Janez Krstnik,
Sv. Jožef,
Vsi sveti očaki in preroki,
Sv. Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakob,
Sv. Janez,
Sv. Tomaž,
Sv. Jakob,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matej,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,

---

*) prosi (prosite) za nas!

Sv. Barnaba,*)
Sv. Lukež,
Sv. Marko,
Vsi sveti apostelji in evangelisti,
Vsi sveti učenci Gospodovi,
Vsi sveti nedolžni otroci,
Sv. Štefan,
Sv. Lovrenc,
Sv. Vincenc,
Sv. Fabjan in Sebastijan,
Sv. Janez in Pavel,
Sv. Kozma in Damijan,
Sv. Gervazij in Protazij,
Vsi sveti mučeniki,
Sv. Silvester,
Sv. Gregorij,
Sv. Ambrozij,
Sv. Avguštin,
Sv. Hieronim,
Sv. Martin,
Sv. Miklavž,

---

*) prosi (prosite) za nas!

Vsi sveti škofi in spoznovavci,*)
Vsi sveti učeniki,
Sv. Anton,
Sv. Benedikt,
Sv. Bernard,
Sv. Dominik,
Sv. Frančišek,
Vsi sv. mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sv. Marija Magdalena,
Sv. Agata,
Sv. Lucija,
Sv. Neža,
Sv. Cecilija,
Sv. Katarina,
Sv. Anastazija,
Vse svete device in udove,
Vsi svetniki in svetnice Božje,
Bodi nam milostljiv, — zanesi
nam, o Gospod!
Bodi nam milostljiv, — usliši nas,
o Gospod!

---

*) prosi (prosite) za nas!

Vsega huđega,*)
Vsega greha,
Svoje jeze,
Šibe potresa,
Nagle in neprevidene smrti,
Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Duha nečistosti,
Treska in huđega vremena,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smrti,
Po skrivnosti svojega svetega včlo-
večenja,
Po svojem prihodu,
Po svojem rojstvu,
Po svojem krstu in svetem postu,
Po svojem križu in svetem trp-
ljenju,
Po svoji smrti in svojem pokopu,
Po svojem svetem ustajenju od
smrti,

---

*) reši nas, o Gospod!

Po svojem čudežnem vnebohodu,
reši nas, o Gospod!

Po prihodu tolažnika sveta Duha,
reši nas, o Gospod!

Na dan sodbe, reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,*)

Da nam prizaneseš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da sveto cerkev vladaš in ohraniš,

Da pastirja apostolskega in vse
cerkvene stanove v svoji sveti
veri ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižaš,

Da krščanskim kraljem in oblast-
nikom mir in pravo edinost po-
deliš,

Da nam našega cesarja obvaruješ,

Da vsemu krščanskemu ljudstvu
mir in edinost podeliš,

Da nas vse v svoji sveti službi po-
trdiš in obdržiš,

---

*) prosimo te, usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,*)

Da vsem našim dobrotnikom večne
dari podeliš,

Da duše naše in naših bratov, bliž-
njih in dobrotnikov večnega po-
gubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni po-
koj podeliš,

Da nas uslišiš,

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — prizanesi nam, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — usmili se nas, o
Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

---

*) prosimo te, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš... Češčena si Marija...

Za odvernjenje vseh nadlog
in nevarnosti.

Vsegamogočni večni Bog!
nebeški Oče, poglej z očmi
svoje neskončne milosti naše
reve in nadloge. Usmili se
vseh vernih kristjanov, za
katere se je Tvoj edinorojeni
Sin, naš Gospod in Zveličar
Jezus Kristus voljno dal
grešnikom v roke in je tudi
svojo drago kri na lesu sve-
tega križa prelil. Po tem
Gospodu Jezusu odverni,

milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedajne in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža N., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno želel in z vso močjo spolnaval.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega nadškofa N., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere

je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi in tako z čredo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

O Bog, varuh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju J., spoznati in častiti Tvojo moč, s katero se sovražnik preмага, da bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljavali, kar zamore k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in

k miru in sreči vsega kristjanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiluješ vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, ki so še pri življenji, ali pa so se že s tega sveta ločili, na prošnje vseh Tvojih svetni-

kov od Tvoje dobrote odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, O Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Spreobrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor Tvoji otroci v življenji in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša

smrt. Daj nam Tvojo milost tukaj vživati in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vokomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... (petkrat)

Molitve na dan sv. Marka
in križev teden.

PSALM 69.

O Bog! hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.
Osramoteni in omoteni naj
bodo, kateri mi strežejo po
življenji.

Odstopijo naj in sram naj
jih bodi;

Kateri mi hčejo hudo

Obrnejo naj se zdajci osra-
moteni,

Kateri pravijo: Haha!
Haha!

Vsi pa, kateri Tebe iščejo,
naj se veselé in radujejo;

Vedno naj rekó: hvaljen
bodi Bog, ki ljubijo Tvoje
odrešenje.

Jaz pa sem reven in siro-
mak: o Bog, hiti mi pomagat.

Moj pomočnik in moj odre-
šenik,

Bog! nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu, Sinu in
sv. Duhu;

Kakor je bilo začetka, zdaj
in vselej in na večne čase.

Amen.

V. Pomagaj svojim slu-
žabnikom!

R. Ki v Te zaupajo, moj
Bog!

V. Bodi nam močan turn,

R. Pred sovražnikom.

V. Nič ne opravi sovražnik pri nas.

R. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

R. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

R. Gospod, ohrani in obvaruj jih vsega hudega,

V. Molimo za našega cesarja I.

R. Ohrani, o Gospod! našega cesarja in usliši naš dan, ko za njih prosimo!

V. Molimo za svoje dobrotnike.

R. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storijo.

V. Molimo za verne mrtve.

R. Gospod! daj jim večni mir in pokoj in večna luč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru.

R. Amen.

**V. Molimo za svoje brate,
katerih ni tukaj.**

**R. Pomagaj svojim slu-
žabnikom, ki v Tebe zaupajo,
moj Bog!**

**V. Pošlji jim, Gospod! po-
moč iz svetišča.**

R. In varuj jih iz Siona.

**V. Gospod! usliši mojo
molitev.**

**R. In moje vpitje naj k
Tebi pride.**

MOLIMO.

**O Bog, ki ti je lastno us-
militi se vselej in prizanesti,
usliši naše pohlevne prošnje,**

da nas in vse Tvoje služabnike, katere grehov veriga veže, milost Tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo Te, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se Ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščanjem vred mir podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč tudi šib, katere za nje zaslužimo, rešiš.

O Bog! ki Te greh razžali in pokora potolaži, oglej se

milostljivo na prošnje k Tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo od nas odvrni.

O Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca Tvojim zapovedim vdana in časi s Tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Gospod! užgi naša srca z ognjem svetega Duha, da Ti bomo s čistim telesom slu-

žili in s očiščenim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih! podeli dušam svojih služabnikov in služabnič, da odpuščenje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim duhom naše dejanje in spremljaj je s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnejo in v Tebi začete končajo.

Vsemogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiliš vseh, ka-

tere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo Te pohlevno, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz tega sveta ločili, po prošnjah vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj k Tebi pride.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

R. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

R. Amen.

Molitev za milost srečne smrti.

O božji Zveličar! ki si po svojem umiranju na križu nam dal lep vzgled srečne smrti: k Tebi se vzdiguje moja duša, da izprosi od Tebe zadnjo vseh milosti, srečno smrtno

uro, ki bo odločila za vso večnost.

Do živega si čutil smrtni strah, posebno tam klečeč na oljski gori; popolnoma v voljo nebeškega Očeta udan si trpel najbridkejšo smrt za grehe vsega sveta. Daj tudi meni milost, da stanovitno zmagam strah pred smrtjo, in da smrt voljno sprejemem v pokoro za svoje grehe. Ko si umiral, spominjal si se svojega nebeškega Očeta in utolažen si rekel: „Oče, v Tvoje roke izročim svojo dušo!“ Opomni mene v tej strašni uri, da imam dobrega Očeta

v nebesih! Kedar me bo plašil pogled trohljivosti, potolaži z mislijo, da me čaka večno življenje. Poživi v meni tudi to resnico, da smrt le pot odpira do nebeškega Očeta.

Smrt bodi mi angelj miru, ki me kliče z dela na počitek, iz vojske na zmago, z nevarnega potovanja tje v pravo domovino. In ko otemejo moje oči, ko obnemore moj jezik, takrat mi daj še toliko moči, da svojo dušo povzdignem do svojega Boga in rečem: „Oče, v Tvoje roke izročim svojo dušo!“

O Jezus, moj križani Zve-

ličar! ki si izdihnil svojo dušo, ko si izrekel besede: „Dopolnjeno je!“, z žalostnim srcem spoznam, da moje življenje ni bilo vselej življenje pravičnega. Vendar po Tvojem britkem trpljenju in grenki smrti, upam, da so mi moji grehi odpuščeni, in da učakam srečno zadnjo uro. Zato ponižno prosim Te, ljubi Jezus! daj mi svojo pomoč da svoje grehe tukaj pokorim, Tvojo sveto voljo zvesto dopolnim in se tako pripravim za pot v večnost. Da, Gospod! tukaj peči, tukaj žgi, le v večnosti prizanesi.

Pomagaj mi, da se srečno vojskujem za nebeški dom. Usmili se me v smrtni uri. Podpiraj me v boju zoper zalezovanje peklenškega duha. Daj mi to veselje in srečo, da pridem tje, kjer ni več trpljenja, ne bolečin, ne žalosti ne britkosti, ne joka ne upitja, ampak le večno veselje in pokoj.

O Marija, prečista Devica, prosi za me zdaj in ob moji smrtni uri. Amen.

Molitev k Devici Mariji
za srečno smrt.

O ljubeznjiva, milostljiva
in od vekomaj izvoljena De-
vica, mati Jezusova, Marija!
prosimo Te po tisti Tvoji in
Tvojega ljubeznjivega Sina,
Jezusa Kristusa, britkosti in
grenkosti, katero sta imela,
Ti pod križem, on pa na sve-
tem križu; največ pa ob tisti
uri, ko se je njegova telesa
ločila, da nam na pomoč pri-
deš, ko se bodo naše uboge
duše od naših teles začele lo-
čiti, in tiste v svoje milost-
ljive roke sprejmeš, in naše-

mu Zveličarju, Tvojemu ljubeznjivemu Sinu, Jezusu Kristusu izročiš.

Zdaj mi Tebi svoje duše za tisto uro priporočimo; ne zapusti nas, o Marija! Amen.

O Marija, mati usmiljenja in pomočnica umirajočih, srčno se Ti priporočim, ne zapusti me, temuč varuj me, brani me in prosi za me! Nobeden ni bil in ne bo zapuščen, ki se k Tebi obrne in Tvojemu varstvu priporoča. O Marija, ne zapuščaj me takrat, ko me bo vse zapuščalo! Ne zapuščaj takrat, ko me bo

mrtvaški pot oblival! Ne zapuščaj me, ko svetih imen Jezusa in Marije več ne bom mogel izgovarjati! Ne zapuščaj me, ko mi bo smrtni strah pretresal kosti in mi bo srce trepetalo!

O Marija! poskrbi mi namestnika božja, pomagaj mi k čisti in dobri spovedi in polajšaj mi bolečine smrtnega boja.

O Marija! takrat ko se mi bo odpirala večnost pred mojimi očmi, pokaži mi Tvoje usmiljeno srce in reši mojo dušo. Odverni mi skušnjave

in vse peklerske pošasti, ko bodo lovile in motile mojo dušo, ter spremljaj jo k večnemu Očetu v nebesa. Amen.

Molitev k sv. Jožefu za srečno smrt.

Sveti Jožef, ženin Device Marije in varuh Jezusa Kristusa! sveta crkev Te časti kot posebnega patrona umirajočih, zato tudi jaz Tebi priporočim za smrtno uro mojo dušo in moje telo. Pridi z Jezusom in Marijo k moji smrtni postelji in ne zapusti me, dokler srečno ne sklenem svojega življenja.

Jezus in Marija sta bila pri tvoji postelji, ko si ti umiral, prosi za me, da bi Jezus in Marija bila tudi pri moji postelji, ko bom ležal umirajoč. To tovarišijo želim in prosim tudi jaz.

Jezus, Jožef, Marija, bodi moja tovarišija!

Jezus, Jožef, Marija, stojte mi na strani, zdaj in na mojo zadnjo uro!

Jezus, Jožef, Marija, storite da mirno umrjem v vaši tovarišiji!

O Jožef, prijatelj Srca Jezusovega, odganjaj od mene skušnjave peklenškega duha,

krepčaj moje umirajoče srce
s sladkim zaupanjem na us-
miljenje božje; daj, da sveto
popotnico vredno prejmem in
s zakramentom poslednjega
olja pokrepčan v tvojem na-
ročji tako mirno zaspim, ka-
kor si ti zaspal v naročji Je-
zusa in Marije. Amen.

Duhovna oporoka.

Kristjanska duša! Pride ura, ko ti
Gospod poreče: „*Daj odgovor od svojega
hiševanja*“, in odgovor, račun bo treba
dajati. Zato: poskrbi za svojo dušo, do-
kler je čas. To je prvo in najpotrebnejše
opravilo. Opravi veliko ali vesoljno spo-

ved! Koliko jih je v peklu zavoljo slabo opravljenih spovedi! Radi bi to popravili, a ni več časa. Vrêdi pa tudi časne reči in sicer brez odloga. Naznani svojo poslednjo voljo prav določno in natančno. Vrêdi vse, dušne in telesne reči in ko si vse to opravil, moli sledečo:

duhovno oporoko.

V imeni presvete in neločljive božje Trojice: Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Jaz N. N. (ime) izročim svojo dušo v roke svojega stvarnika in odrešenika, svoje telo pa pripustim, da se zemlji izroči, iz katere je vzeto.

Rad vzamem slovo od vsega posvetnega, od posvetne

časti in vseh minljivih sladnostij, ker moje edino poženje je, posesti in uživati Boga, Gospoda svojega. Svoje grehe obžalujem iz celega srca, zlasti té in té, katere sem storil, ker sem ž njimi žalil Tebe, o Bog! katerega ljubim nad vse.

Obljubim z Tvojo milostjo se poboljšati in resnično pokoro delati, če ozdravim. Iz vsega svojega srca odpustim vsim, katere so me kedaj razžalili, prosim pa tudi ponižno odpuščenja vse, katere sem jaz kedaj razžalil ali jim storil krivico.

Verujem vse v obče in vsako resnico posebej, katero mi verovati zapoveduje sveta katoliška cerkev. Upam po Tvojem neskončnem usmiljenji, moj Bog! odpuščenje vseh grehov in večno zveličanje. Ljubim iz celega srca, iz cele duše, iz vseh svojih moči Tebe, svojega pravega, živega Boga, enega v bitji in trojnega v osebah. Dobro in hudo, veselje in žalost, zdravje in bolezen, življenje in smrt radovoljno sprejemem iz Tvojih rok, kakor je Tvoja najsvetejša, najpravičnejša, najmodrejša volja božja. Ves

in popolnoma in v vseh rečeh in za vselej se prepustim in izročim Tvoji božji previdnosti in Tvojemu najsvetejšemu dopadjenju.

Za priče te svoje oporoke, ki je moja prosta, resnična in dobro premišljena volja, povabim Tebe, ljuba Devica in Mati Božja, tebe, sveti Jožef, tebe, moj kerstni in biremski patron, in tebe, moj zvesti angelj varuh, ter vas ponižno prosim, da to mojo oporo z menoj vred podpišete in potrdite.

Položite jo pred prestol presvete Trojice in skrbite za

to, da se zvesto in natanko spolni od besede do besede, od konca do kraja. Amen.

Ze to milost Vas prosim
jaz, vaš najnevrednejši slu-
žabnik N. N.

Počesčenje presvetega Rešnjega
Telesa pred sv. obhajilom.

Srečen dan je danes za me,
polu veselja in blaženosti, dan
ko imam prejeti presveto
Rešnje Telo svojega Zveli-
čarja. Nebeški ženin moje
duše pride danes k meni. Oj
ljubi Jezus, vsemogočni kralj
nebes in zemlje, kako te ho-
čem vredno sprejeti? Kje

najdem besedi v Tvojo čast in hvalo? Lepo Te prosim, oskrbi Ti mojo dušo s spodobnim svatovskim oblačilom, in pripravi moje srce, da bo Tebi vredno prebivališče.

VERA.

Spoznam in trdno verujem, o Jezus, da si v presvetem Rešnjem Telesu pričujoč z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom, ravno tisti moj Gospod in moj Bog, kateri si enkrat v jaslicah ležal, in za me na križu umrl. Verujem, da bom zdaj Tebe zavžil, svojega pravega, živega

Boga. Ti sam si rekel: „Moje meso je res jed in moja kri je res pijača; kedor od tega zavživa bo živel vekomaj.“

Trdno verujem vse, kar si nas Ti učil, in nam sedaj sv. mati katoliška cerkev označuje. Vse to verujem zato, ker si nam Ti, večna resnica in modrost, to razodel. Nebo in zemlja bota prešla, Tvoje besede pa ostanejo vekomaj. V tej veri želim živeti in umreti. O moj Bog, potrdi me v tej pravi veri, in daj, da bom enkrat tamkej gledal, kar tukaj verujem.

UPANJE.

O moj Jezus! trdno zaupam, da me ne boš od svoje svete mize odvrigel za to, ker nimam zadosti lepega svatovskega oblačila, ker si tudi mene k svoji večerji milostno povabil. Kakor je oče v sv. evangeliju zgubljenega sina novo oblekel, boš tudi Ti mene oskrbel s svetimi čednostmi ki Tebi dopadejo; me boš previdel z nebeško popotnico za dolgo hojo v večno življenje, da boš Ti v meni, in jaz v Tebi večno prebival.

To moje upanje me tolaži v mojem trpljenju, me razve-

seljuje v moji žalosti, ker si Ti vse to obljubil, Ti, ki si neskončno dobrotljiv in zvest v svojih obljubah. V tem zaupanju daj mi živeti in srečno umreti, enkrat pa Tebe tamkaj v nebesih večno uživati.

LJUBEZEN.

Preljubeznjivi Jezus, izvohljeni ženin moje duše, Ti večna ljubezen, kako močno si me ljubil, da si za me rojen bil, in da zdaj v presv. Rešnjem Telesu mene obiščeš, se daš moji duši zavžiti, in želiš pri meni prebivati. Kako ti hočem to-

liko ljubezen vredno povrniti, jaz, ki sem uboga revna stvar? Samo ljubiti Te hočem čez vse reči: veliko Te hočem ljubiti, ker si mi Ti veliko usmiljenje skazal, iz ljubezni do Tebe storiti vse, kar zapoveš.

O naj premaga prava, goreča, čista ljubezen do Tebe, moj Jezus, vse težave tega življenja; naj pogasi v mojem srcu vse posvetne želje, da me ne bodo ločile od Tvoje ljubezni. Le Tebe večno ljubiti želim!

Poželenje.

O moj Jezus, moj presladki Jezus, Ti čudežni ljubljenec moje duše! Ti se ponižaš priti k meni, ki sem prah in pepel! O pridi, pridi Ti ljubezen mojega srca, Tebi se vsega izročim. Daj, da umrjem vsemu posvetemu, in le samo Tebi živim. Po Tebi hrepeni moja duša, po nebeški angeljski hrani. Kakor hrepeni jelen po čistem studencu, tako hrepeni moja duša po Tebi. Pridi, o Jezus, usmiljenični odrešenik, in reši mojo dušo vsega hudega, kar Tebe žali.

Pridi, o Jezus, moj zdravnik in ozdravi mojo dušo vseh bolečin mojih grehov. Pridi o Jezus, Ti moj sodnik in skaži usmiljenje moji grešni duši, da tudi usmiljenje najdem enkrat, kedar me na sodbo pokličeš. Vzemi, o Jezus, vse, kar sem, le samega sebe meni podaj. Glej, odprto je moje srce in moja duša čaka na Te, o moj Bog in moje vse!

Litanije pred obhajanjem bolnika.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,*)

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, pravi Bog in človek,

Jezus, v presvetem Rešnjem Te-
losu pričujoč,

Jezus, pod podobo kruha zakrit,

Jezus, Ti prava angeljska hrana,

Jezus, Ti živi kruh, ki si z nebes
prišel,

---

*) usmili se njega (nje)!

Jezus, Ti dušni živež za večno živ-
ljenje,*)

Jezus, Ti naše prebivališče in naša
 pomoč,

Jezus, Ti tolažnik žalostnih,

Jezus, Ti pomoč slabih,

Jezus, Ti zdravje bolnikov,

Jezus, Ti ki si toliko bolnih oz-
 dravil,

Jezus, ki si poglavarjemu hlapcu
 v Kafarnavmu pomagal,

Jezus, ki si 12 let bolno ženo ker-
 votoka rešil,

Jezus, ki si 38 let bolnega moža z
 eno besedo ozdravil,

Jezus, Ti pomočnik umirajočih,

Jezus, Ti popotnica tih, ko v več-
 nost gredó,

Jezus, Ti premagalec smrti,

Jezus, ki si mladeniča v Najmu ža-
 lostni materi zopet oživil,

---

*) usmili se njega (nje)!

Jezus, ki si Jairovo deklico iz smrt-
nega spanja obudil,*)

Jezus, ki si mrtvega Lazarja na
četrti dan iz groba poklical,

Jezus, ki si za nas na križu umrl,

Jezus, ki si bil za nas pokopan,

Jezus, ki si tretji dan od smrti
vstal,

Jezus, ki boš tudi nas enkrat od
obudil,

Bodi mu (nji) milostljiv! prizanesi
mu (nji) o Jezus!

Bodi mu (nji) milostljiv! usliši ga
(njo) o Jezus!

Nevere v Tvojo pričujočnost,**)

Nevrednega obhajila,

Nepotrpežljivosti v trpljenju,

Nespokorjenja in večne smrti,

Zalezovanja hudobnega duha,

---

*) usmili se njega (nje)!

***) reši ga (nje), o Gospod!

Mi ubogi grešniki,*)

**Da svoje križe in težave voljno
trpimo,**

**Da po poti trpljenja pohlevno za
Teboj hodimo,**

**Da v božjo voljo vdani, do konca
stanovitni ostanemo,**

**Da pred smrtjo sv. obhajilo vredno
prejmemo,**

**Da poslednjo uro v Tebe trdno
zaupamo,**

**Da enkrat v večno kraljestvo pri-
demo,**

**Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta, — prizanesi mu (nji), o
Jezus!**

**Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta, — usliši ga (njo), o Jezus!**

**Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta, — usmili se njega (nje),
o Jezus!**

---

*) prosimo Te, usliši nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš... Češčena si Marija...

MOLIMO.

O Gospod Jezus Kristus, sin živega Boga, ki si po volji svojega nebeškega Očeta s pripomočjo svetega Duha, po svojem britkem trpljenju svet odrešil, reši tudi tega našega bolnega brata (bolno sestro) njegovih (njenih) grehov, in vsega hudega, po Tvojem presvetem rešnjem Telesu in po Tvoji rešnji

Krvi. Dodeli mu (nji) svojo milost, da se bo vselej Tvojih zapovedi držal(a), in ne dopusti, da bi se kedaj več od Tebe ločil(a).

O Marija, prečista Devica, mati našega Zveličarja, vi angelji in svetniki božji, pridite in pomagajte nam, vedno moliti in častiti ljubega Jezusa. Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi češčeno in hvaljeno presveto Rešnje Telo!

Počestvenje

presvetega Rešnjega Telesa po svetem obhajilu.

O sveta večerja, v kateri se prejme Jezusa, se obhaja spomin njegovega trpljenja, se duša napolni z milostjo in se nam podeli zastava večnega zveličanja.

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš, itd.

V. Gospod, usliši našo molitev.

R. In naše vpitje naj pride k Tebi.

MOLIMO.

O presladki Jezus! kako srečen sem, da zdaj imam Tebe, katerega nebo in zemlja obseči ne more, pred katerim angelji trepečejo, in zakrivajo svoje obličje! O neizrečena ljubezen, kaj hočem več poželeti, ker sem zavžil Tebe, v katerem so zapopadene vse dobrote nebes in zemlje!? Kako se bom pa Tebi vredno zahvalil za toliko ljubezen, in za vse dobro, katero sem od Tebe prejel? Ali, saj veš, da sem reven, da nimam, kar bi Tebi dopadlo, razun

srce, polno ljubezni. To Tebi podam v prebivališče, da boš Ti v meni, jaz pa v Tebi večno prebival.

Veseli se s menoj nebo in zemlja, in hvali Gospoda vse, kar živi. Moja duša je našla njega, katerega ljubi: svoje-ga Gospoda in Boga. Zvesto ga hočem v srcu držati, in se nikdar ne ločiti od njega. O kako srečen sem, da me je obiskal vsemogočni kralj nebes in zemlje. S svojim mesom me je nahranil in napojil s svojo krvjo. Oskrbel me je moj Zveličar za večno življenje. Zdaj živim z Jezusom.

**Zdaj, o Gospod! si uslišal
moje želje, bodi toraj počeš-
čen, bodi hvaljen vekomaj.
Amen.**

LITANIJE

v čast presv. Srcu Jezusovemu.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,*)

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

---

*) usmili se nas!

**Srce Jezusovo, v Materi Devici od
svetega Duha upodobljeno,*)**

**Srce Jezusovo, z Besedo božjo v ose-
bi združeno,**

**Srce Jezusovo, neskončno veli-
čanstveno,**

Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,

Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,

**Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
nebeška,**

**Srce Jezusovo, žareče ognjišče lju-
bezni,**

**Srce Jezusovo, posoda pravice in
ljubezni,**

**Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
polno,**

**Srce Jezusovo, brezno vseh čed-
nostij,**

**Srce Jezusovo, vse hvale najbolj
vredno,**

---

*) usmili se nas!

Srce Jezusovo, kralj in središče
vseh src,*)

Srce Jezusovo, v katerem so vsi
zakladi modrosti in znanosti,

Srce Jezusovo, v katerem biva vsa
polnost božanstva,

Srce Jezusovo, nad katerim ima
Oče svoje posebno dopadajenje,

Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo
vsi prejeli,

Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
višav,

Srce Jezusovo, potrpežljivo in nes-
končno usmiljeno,

Srce Jezusovo, vir življenja in
svetosti,

Srce Jezusovo, sprava za naše
grehe,

Srce Jezusovo, z zasramovanjem
nasičeno,

---

*) usmili se nas!

Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij potrto, *)

Srce Jezusovo, do smrto pokorno,

Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,

Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,

Srce Jezusovo, življenje in vstajenje naše,

Srce Jezusovo, mir in sprava naša,

Srce Jezusovo, krvava žrtev za grešnike,

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih,

Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih,

Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, — prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, — usliši nas, o Gospod!

---

*) usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, — usmili se nas, o
Gospod!

V. Jezus, krotak in iz srca po-
niže,

O. V podobi po svojem naše srce.

MOLIMO.

Vsemogočni večni Bog,
ozri se na Srce svojega pre-
ljubega Sina, in na češčenje
in zadošččenje, katero ti daje
v imenu grešnikov, ter tako
potolažen odpusti jim, ki pro-
sijo Tvojega usmiljenja, v
imenu tistega svojega Sina,
Jezusa Kristusa, ki s Teboj
živi in kraljuje v edinosti
svetega Duha, Bog, na ve-
kov veke. Amen.

Zakrament sv. pokore
in
sv. Rešnjega Telesa.

SPOVED.

Kristjanska duša! Skrbi za dušo, le eno imaš! „*Vsako drevo, pravi naš Gospod, ki dobrega sadú ne donáša, bo posečeno in v ogenj verženo?*“ (Mat. 3, 10).

Ako drevesa sam ne vsečeš, vseče ga Bog. To drevo, je drevo pregrehe. Skrbi za dušo in pusti greh!

Nič na svetu ni človeku bolj potrebne-
nega, kakor spoved. Ona je edina pot k
Bogu. Spoved je več vredna, kakor vse
na svetu; kaj je spoved, kaj si ž njo pri-

dobiš, spoznala boš kristjanska duša enkrat na unem svetu.

Prvi nauk Jezusov je bil: „Delajte pokoro! Ako se ne spokoriste, bote vsi s svetom pogubljeni.“ Tisoče in tisoče duš je pogubljenih, ker za spoved niso marale.

Misli si, da je spoved tvoja, zadnja. Če bo res zadnja in slabo opravljena, kaj bo z tabo? kam bo Jezus tvojo dušo obsodil? veš kam? v večni ogenj! oh v večni ogenj!

Da se ti pa to ne prigodi, skrbi za dobro spoved!

Moli k sv. Duhu za razsvitljenje.

O vsevedoči Bog! ki veš naše najskrivnejše misli in želje in spoznaš vse, še tako skrivna dela; razsvetli, Te

prosim, mojo pamet in spomin, da natančno spoznam, kako in v čem sem se pregrešil in Tebe žalil.

O Oče nebeški! poglej milostljivo na moje žalostno srce, ali veliko bolj: poglej na prebodeno, preljubeznjivo Srce Jezusovo in z njegovo presveto rešno krvjó očisti mojo omadeževano dušo!

S Tvojo pomočjo hočem svoje življenje poboljšati, vseh nevarnost in grešnih priložnosti se ogibati, celo raje umreti, kakor še kedaj grešiti. O nikar me ne zaverzi s pred Tvojega obličja, ker

sicer gorje meni, jaz sem zgubljen.

O Marija! Ti največje zupanje naše za Bogom, prebižališče grešnikov in mati milosti, prosi za me nebeškega Očeta, da me sprejme zopet za svojega otroka. Prosi za me svojega preljubeznjivega Sina, Jezusa Kristusa, da me zopet spozna za svojo ovčico. Prosi za me tolažnika sv. Duha, da vlije v moje srce obilno milost božjo, me v dobrem potrdi in stanovitnega ohra- ni do konca življenja.

O Marija, kraljica nebes in zemlje, Gospa presvetega

Srca Jezusovega, Ti ki nobenega ne odvrneš, nobenega ne zapustiš, ki k Tebi prideži, bodi mi usmiljena in ljubeznjiva mati! Za Bogom jaz Tebe ljubim in Te ljubiti hočem iz celega srcá!

(Kristjanska duša! Zdaj pristopi in misli si, da je ta spoved zadnja v življenji).

Kes.

„O moj Bog! Ti in vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem ž njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal so mi, ker sem Tebe, svojega najboljšega Očeta, največo in

preljubeznjivo dobroto, ž nji-
mi razžalil. Trdno sklenem,
s Tvojo milostjo svoje živ-
ljenje poboljšati, bližnje pri-
ložnosti v greh se varovati
in nič več ne grešiti.“

O moj Bog, daj mi milost
spolniti ta moj sklep. Amen.

Molitev po spovedi.

Hvala Ti o Jezus! Hvala
o Marija!

O moj usmiljeni nebeški
Oče! Tvoja milost je v resni-
ci večja, kakor vsa Tvoja dela!

Veseli se moja duša! in
hvali Gospoda svojega Boga,
ker velik čudež je storil nad

Tabo! vse Tvoje grehe Ti je odpustil, dušne rane zacelil, večnega pogubljenja te rešil in te zopet sprejel v svojo milost! O moj Bog! nezapadljiva res in neskončna je Tvoja dobrota; ona preseže vso našo razumnost! Zdaj sem zopet Tvoj otrok, zdaj Te zopet smem imenovati svojega Očeta! Vsi angelji nebeški, in vsi izvoljeni prijatelji božji! pomagajte mi vredno častiti svojega največega dobrotnika, usmiljenega Boga, ter ga hvaliti in ljubiti. Kakor se oče usmili svojih otrok, se je on mene usmilil

in s presveto krvjó lastnega Sina očistil je mojo dušo.

O nebeški Oče! kako Te zahvalim za to neizrečeno dobroto, da si mi po Jezusu Kristusu podelil odpuščenje grehov! O ne zapusti me tudi zanaprej, ker sovražniki moje duše zmerom iščejo in bodo iskali, kako bi jo zopet vlovili in spravili v pogubljenje. Zapeljivi svet me slepi in mi pregrešne užitke obeta, da bi me premotil in od Tebe odvrnil. Moja popačena narava me neprenehoma odvrča od dobrega in napeljuje v slabo.

Peklenski duh, naš poglavitni sovražnik, tudi zmerom okoli hodi, kakor rjoveč lev, in išče koga bi požrl.

O Gospod in moj Bog! če mi Ti v teh nevarnostih in skušnjavah s Tvojo milostjo ne pomagaš, se ustavljati ne bom mogel, kmalu in hitro padem v svoje prejšnje pregrehe. Le če mi Ti podaš Tvojo roko, le češ boš Ti z mano, premagam vse in blagor meni. „Če je Bog z nami, piše kralj David, kedo bo zoper nas?“

O Marija, prečista Devica! Ti si najlepši izgled prave

stanovitnosti v dobrem, Ti si bila zmerom Bogu zvesta, Ti si trdno in nepremakljivo ostala na poti prave svetosti; o prosi Ti za me Boga in Jezusa Kristusa, da mu vedno zvest ostanem, se vsem skušnjavam in sovražnikom stanovitno ustavljam, da me tako nobena reč: ne svet, ne peklenški duh, ne slabo poželjenje od Boga in njegovih svetih zapovedi odverne.

To sprosi mi od Bogu, o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija. Amen.

Sveto obhajilo.

Zakrament Sv. Rešn. Telesa.

„Ako ne boste jedli mesa Sinú človekovega, in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.“ (Sv. Ivan, 6, 54).

MOLIMO.

Očisti in oznaži o Gospod, našo vest, Te prosimo, da Jezus Kristus, ki k nam pride, najde v njej pripravljeno

stanovanje; ki s Tabo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha od vekomaj do vekomaj. Amen.

Bodi pozdravljen, preljubeznjivi moj Zveličar! Bodi pozdravljen ljubi Jezus! Ti želiš k meni! Ali jaz spoznam, da te časti, tega veselja nisem vreden. Srcé in telo imam sicer očiščeno, ali, kedo sem jaz, da prideš Ti k meni? Ti Bog najsvetejši, jaz pa reven človek, ubog grešnik!?

O mili Zveličar! sem li jaz v resnici tako srečen, da smem Tebe v svoje srce sprejeti!? Hvala Ti večna! O sre-

ča nad vso srečo, sreča, ki je celo angelji in izvoljeni nemajo! O da bi jaz imel tako čisto srce, kakor ga je imela Tvoja deviška mati Marija, ki Te je v svoje telo sprejela! O da bi mogel jaz vsaj nekoliko popraviti, kar se je že do denašnjega dné ravno pri tej sv. mizi Tebi v nečast godilo! O da bi Te mogel ljubiti namesto vseh tistih src, ki Te žalijo in ne ljubijo! Da, blagor, tisočkrat blagor tistim, ki Tebe Jezus spodobno in vredno prejmejo!

Ker pa jaz tega zavoljo neštevilnih slabosti ne morem,

zato prosim ponižno vse nebeške duhove, prosim angelje in nadangelje: stopite okoli mene v tistem trenutku, ko prejmem vašega in mojega Jezusa, nebeško sladkost, angeljski kruh!

O le pridi, le pridi tedaj, o Jezus, ki mojo dušo ljubiš, pridi in razveseli me! Pridi, o Jezus, Ti moje življenje, moje zveličanje, moj Gospod in moj Bog, moje vse! Moja duša hrepeni po Tebi, moja duša po Tebi zdihuje, kakor žejni jelen po studenčnici! Pridi, ženin moje duše in potolaži gorečo žejo mojega

srca, ki le Tebe želi, le Tebe išče, le po Tebi hrepeni.

Pridi, o Jezus moj, in ostani pri meni!

„Češčen in hvaljen bodi vsaki čas,
V svetem Rešnjem Telesu, Jezus naš!“

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v Tebe, trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse ustvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo

smrtjo na križu odrešil in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si Ti, o Bog, razodel ter nam po sveti katoški crkvi zapoveduješ verovati. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog, sam na sebi resnica in torej ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. V tej veri hočem živeti in umreti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, katero si

obljubil vsem, ki spolnujejo Tvoje zapovedi. Zato tudi upam od Tebe odpuščenje svojih grehov in vse druge milosti, katere potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. Vse to upam od Tebe, ker si vsegamogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest in torej zamoreš in hočeš izpolniti, kar si obljudil. V tem upanju hočem živeti in umreti. O Bog, potrdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! Ljubim Te nad vse, ker si največja do-

brota in neskončno popoln in toraj zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim Tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, in ga hočem ljubiti, kakor samega sebe. V tej ljubezni do Tebe hočem živeti in umreti; rajše hočem dati vse, kakor Tebe in Tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. O Bog, vžigaj bolj in bolj mojo ljubezen do Tebe! Amen.

Po svetem obhajilu.

„Hvali Gospoda moja duša! pove-
ličuj Gospoda, svojega Zveličarja!“ —
(Marijina Pesem Magnifi-
kat.)

Hvali Gospoda in nikdar
ne zabi njegove neskončne
dobrote, katero Ti je ravnokar
skazal! Bog sam, spremljan
od angeljev, prišel je v moje
srcé!

Veseli se zato z mano ne-
bo in zemlja, in hvali Gospo-
da vse, kar živi! Moja duša
je našla, katerega ljubi, svo-
jega Gospoda in Boga. Zvesto

ga hočem zdaj v srcu držati
in se nikdar ne ločiti od nje-
ga. O kako sem jaz zdaj sre-
čen, da me je obiskal vsemo-
gačen kralj nebes in zemlje!
O bodi mi pozdravljen! bodi
mi počeščen! preljubeznjivi
gost moje duše! bodi pozdrav-
ljen, nebeška sladkost mojega
srca! bodi pozdravljen ti zas-
tava mojega zveličanja! ti
moje upanje, moje veselje!

O Gospod, kralj nebes in
zemlje, kako se ponižaš k me-
ni priti, k revnemu pozeme-
ljskemu črvu iz svojega ve-
ličastva k meni ubozemu greš-
niku! ? Ponižno Te molim

zdaj tú na sedeža svojega srca. Hvalim Te in častim iz vse moje duše, in vseh moči, in združim svoje slabo češčenje s počeščenjem vse nebeške družbe. Naj se glasi in razširja Tvoja hvala kakor v nebesih, tako tudi na zemlji! Od solnčnega izhoda da zahoda, bodi hvaljeno Tvoje sveto ime!

Dosegel sem, kar sem želel, Jezus je pri meni! Jezus je z mano. Ravno tisti Jezus, ki je nekdam v jaslicah ležal, ravno tisti, katerega je devica rodila, devica povivala, devica pestovala! Ravno tisti,

ki je učil in delal čudeže!
Ravno tisti, ki je za naše zve-
ličanje trpel in umrl! Ravno
tisti, ki je ves svet rešil!
Ravno tisti, ki pride sodit vse
ljudi! Zdaj lahko rečem:
„Živim, ali ne živim več sam,
Jezus živi z mano.“

O kako vesele so zdaj za
me Jezusove besede:

„Kedor vživa moje meso
in pije mojo kri, on živi v
meni in jaz v njem, in jaz ga
bom obudil poslednji dan.“

O vi angelji in služabniki
božji, ki nedolžno Jagnje
božje povsod spremljate, hva-
lite in zahvalite Gospoda in

zapojte mu z mano čast in hvalo, rekoč :

„Svet, svet, svet si Gospod Bog! Nebo in zemlja so polna Tvoje slave! Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hozana na višavah!“

Odpustki po sv. obhajilu.

„O božje Srcé Jezusovo, ki prebivaš tukaj v tabernakelju, polno neskončne ljubezni in usmiljenja, prikrajšaj dneve hudobije in grehe zavoljo rešenja duš, katere si

s svojo rešnjo krvjo tako drago odkupil. O usmiljenja polno božje Srcé Jezusovo, reši grešnike!“

„O božje Srcé Jezusovo, usmili se nas!“ (100 dni odpustka.)

„O moj Jezus usmiljenje!“ (100 dni odp.)

„Povsod bodi ljubljeno presveto Srcé Jezusovo!“ (100 dni odp.)

„O dobrotljivi Jezus, Ti sam si naše zveličanje, naše življenje in vstajenje! Prosimo Te toraj, ne zapusti nas v naših stiskah in nadlogah, temuč zavoljo smrtnih bole-

čin svojega najsvetejšega Srca in zavoljo britkosti svoje neomadeževane matere, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si s svojo predrago krvjo odrešil.“

„Naša ljuba Gospa presvetega Srcá, prosi za nas Bogá!“ (100 dni odp.)

„Oče nebeški, darujem Ti presveto Srce Jezusovo, v zadoščenje mojih grehov in za potrebe sv. Crkve!“

„Sladko Srcé Marijino, bo-
di moje rešenje!“ (100 dni
odp.)

Dve poti s tega sveta
na oni.

Kristjanska duša!

Dve poti peljete s tega sveta na oni. Ena drži v nebesa, ena v pekel. Ena v veselje, ena v žalost. Ena k Bogu, druga od Boga. Ena k Mariji, druga od Marije. Ena je široka, lepa, prostorna, prijetna, pa konča žalostno. Druga pa je ozka, sterma, s kamenjem possuta in s trujen obraščena, konča pa z veseljen.

Ena toraj v večno veselje,
druga v večni jok.

Po kateri hodiš ti?

Kristjanska duša! drži se proti,
k drži v nebesa, in pomisli kaj so:

Nebesa.

„Kratko je trpljenje,
Večno pa veselje.“

Misli si, kristjanska duša,
jasno noč z brezštevilnimi
zvezdami, oh kako je lepa!
Misli si potem svitlo jutro,
ko solnce vzhaja in svoje prve
žarke čez pomladansko na-
ravo, čez zelene hribe in do-
line, čez lepopisane travnike
razliva; oh kako je to krasno!
Misli si dalje vse lepote sve-
tá, vse lepe mesta in vasi;

misli si vse veselje in prijetnosti na tem svetu; misli si vse lepe crkve in hiše; vse drage kamne in žlahtne rude, zlato in srebro; kako je vse to lepo, krasno in prijetno! in vendar glej! vsa ta lepota! krasota in prijetnost zgine in ni nič proti lepoti, krasoti in prijetnosti nebes!

Kristjanska duša! preslaba je naša pamet, prereven naš um, da bi mogli razumeti lepoto, krasoto in prijetnost nebes in nebeškega veselja. Nobeden je ne more dopovedati! Tudi vse trpljenje tega sveta ni nič proti nebeškemu

plačilu. Tam ne bo več ne nadloge ne bolezní, ne bolečine ne žalosti, tudi smrti več ne bo, ker vse to bo minulo. Ta zemlja je dolina solz. V nebesih pa bomo vživali čisto veselje brez nobenega strahú. V nebesih ne bo kletvine, ne vpitja, ne krega ne prepíra, ne tožb ne pravd. Bog sam bo obrisal vse solze od oči izvoljenih. Tam v nebesih pa tudi ne bo nobene starosti, ne njenih slabosti in nadležnosti; kar je strohljivega bo obleklo nestrohljivost.

„Pride ura, ko bodo vsi, ki spijo v grobeh, slišali glas Sinú božjega, in tedaj bodo prišli, ki so dobro delali, v ustajenje življenja.“

Da — veselje, čast, sladkost, sreča, zadovoljnost, ki jo bomo vživali v nebesih, se ne dá nikakor dopovedati in noben človek je ne more zapopasti.

„Nobeno oko, piše sv. ap. Pavel, ni videlo, nobeno srcé ni občutilo, noben jezik ne more

spregovoriti, nobeno pero ne more popisati, kar je Bog pripravil tistim, ki njega ljubijo.“ (I. Kor. 2, 9.)

Da — kar je Bog pripravil svojim prijateljem presega vso vero, naše upanje in ljubezen, premaga vse naše hrepenenje. To veselje moremo zadobiti, nikakor pa ceniti, je moremo si zaslužiti, nikakor pa popisati.

Vse, vse, karkoli zamoreš reči, ali misliti od nebeškega veselja je komaj senca proti neskončni, in nezapopadljivi

sladkosti, katero uživajo izvoljeni, in katera čaka tudi nas, kedar tje pridemo. „Tolika je sladkost nebeškega veselja, pravi sv. Avguštin, da, ko bi le ena sama kapljica te sladkosti kanila v peklenški brezden, bi vso peklenško grenkost v sladkost spremenila.“ Milijonov in milijonov let bo preteklo, ali veselje nebeško bo vedno novo, kakor da bi se bilo še le začelo.

„Kratko je trpljenje,
večno pa je veselje.“

„Bomo šli, bomo šli!“ ponavljal je veselo sv. Alojzi

umirajoč. „Kam pa?“ ga uprašajo okolistoječi. „V nebesa!“ jim odgovori, v nebesa!“

Če te tedaj na tem svetu zadene bolezen, pomisli na nebesa! Če te obišče trpljenje, težava in trud, spomni se na nebesa! Če te zadene pomanjkanje, lakota, poglej proti nebesom! Če potrka na vrata Tvoje hiše celo smrt in Ti vzame ljubega očeta, drago mater, brata, sestro, spomni se na nebesa, kjer se vsi zopet snidemo. Za trpljenjem sledi veselje, za delom plačilo.

„Veselite se, pravi Kristus, ker vaše plačilo je obilno v nebesih!“

Sv. Terezija je bila le en hip zamaknjena v nebesa, pa vendar je rekla na to: kar sem vidila, bilo je tako veliko, da preseže vso pamet. „Glej, hči moja! rekel ji je Jezus, kaj vse zgubijo tisti, ki me žalijo!“

Kristjanska duša! vidiš, kaj te vse čaka v nebesih! ali — Jezus pravi:

„Veliko jih je pokli-

canih, malo je izvoljenih!“ (Mat. 20, 16).

Te besede so strašne! In te strašne besede je naš Gospod Jezus Kristus pogosto ma ponavljal. Tudi ti si poklicana, duša moja, tudi tebi so nebesa na ponudbo, skrbi za nje! delaj, moli, potrudi se! Če te zgubiš, bo vse zgubljeno. Ne išči toraj posvetnega veselja in glej, da te blago, denar, igra, nesramnost ne zmoti. Varuj se greha in izogibaj se slabega človeka. Greh ti zapre nebesa, odpre pa pekel.

„Ne tatje, ne roparji, ne nesramneži, ne lakomneži ne pojdejo v nebeško kraljestvo“ pravi sv. pismo.

Ljubi Boga in Marijo Devico in priporočuj se jim vsak dan!

„Mladenič moj! rekel je Jezus mladeniču, ki ga je prašal, kaj je storiti, da doseže večno življenje, hočeš iti v življenje (v nebesa), drži zapovedi!“

Pekel.

„Kratko je veselje,
večno pa je trpljenje.“

Kristjanska duša!

To so grozne, to so strašne besede! Resnica je neovržljiva, da bo pravični Bog hudobne vekomaj zavrgel in jih pahnil v kraj večnih kazni, kateri kraj se imenuje pekел. Kje je ta kraj? to vé Bog, vé Jezus Kristus, ki od pekla govori.

Kakor je Bog pravičen, tako je tudi pekел resničen.

Ako ni pekla, ni tudi nebes. Kristus imenuje pekel: kraj večnega ognja, unajine teme, joka in škripanja. Sv. Janez apostol ga primerja žveplenemu jezeru; sv. Pavel ognjemu plamenu.

Toda — strašne so sicer te podobe, ali le senca niso grozovitega kraja, ki nas čaka v pogubljenju. Trpljenje v peklu je grozovito, je strašno, je nepopisljivo. Pogubljeni so zavrženi spred obličja božjega: satan, pijanci, tatje, razbojniki, nečistniki, preklinjevalci in vsi slabi ljudje so njih družba. Pe-

klenski ogenj bo pogubljene vedno žgal, pa ne požgal. In to bo večno! — ga vselej!

Misli si: Bog bi poslal tje na peklenška vrata enega svojih angeljev, ki bi rekel pogubljenim: „Jenjajte jokati in tuliti, bodite potolaženi; prišel bo čas, ko se vas bo Bog usmilil!“ Vsi z enim glasom bi zaupili: „Kedaj? kedaj? Ali bomo še dolgo na to čakali? še dolgo trpeli? Morda še 100?“

To bi bilo premalo. „Kaj morda še tisoč let!“ — To ni zadosti, Bog vas bo rešil iz pekla, ko bo preteklo toliko

miljonov let, kolikor je zvezd na nebu in kapljic vode v morju.“

Ako bi angelj pogubljenim to naznanil, bi jim bil ta prestrašni glas vendar tolažbo, kajti ta prestrašna versta milijonov let bi vendar enkrat pretekla, in ko bi pretekla, bili bi rešeni. Pa, o moj Bog! te tolažbe, tega naznanila noben angelj pogubljenim prinesiti ne more. Nad peklenškimi vrati stojé zapisane dve besedi. In te dve besedi ste: zmiraj! — Nikoli!

Ko pogubljeni v prestrašnih, neizrekljivih mukah rjo-

vejo in vpijejo: „kako dolgo bo trajalo to trpljenje?“ razlega se po peklenških prostorih: „Zmiraj!“ In ko se nebes spomnijo in jokaje uprašajo: „kedaj bomo tje prišli?“ zagromi jim na ušesa: „Nikoli!“ In ko slišijo to: večno zmiraj in nikoli — spremeni se njih upanje v obupnost, prošnje v rotnje in zopet in zopet preklinjajo nebo, preklinjajo dan in uro svojega rojstra, preklinjajo svoje starše, preklinjajo tovarišijo, ki je bila kriva njih pogubljenja. Pa vse zastonj!

„Njih červ ne umer-
je in ogenj ne ugasne.“
(Marka 9, 43.)

Iz pekla ni rešitve! Oh,
prestrašni pekel!

Živel je svoje dni v ne-
kem kraji brezveren bogatin.
Ostudno in pregrešno je bilo
življenje. Sam poglavar tiste
dežele, bogaboječ in pravi-
čen kristjan si je prizadel, da
bi brezverneža, sicer svojega
prijatelja, spreobrn timeril.

Kaj si umisli?

Povabi bogatina neko jutro
na lov. Ta pride in gre z
kraljem na lov. Za lovom sle-

dila je igra, ki je trajala več ur. Ko se igre naveličajo, podajo se vsi skupaj v gledališče (teater). Tega je bil bogatin kmalu sit, ali kralj ga je povabil, treba je slušati. Po veselici v gledališču, ki je trajala štiri debele ure, šli so v prostorno, veliko sobano, kjer je igrala krasna godba. Težko, silno težko šel je kje bogataš. „Kralj me hoče umoriti, mrmral je sam z sabo; še kaj naj se umisli, jaz sem mrtev.“

In res — po godbi naznani mu kralj, da bo ples, h kateremu pojde tudi on sam. „O

gorje meni!“ začne bogataš zdihavati, zdaj pa še ples!“
„Še na nogah več stati ne morem, in zdaj še ples!“

„Svitli kralj! mu pošlje odgovor, za božjo voljo, pustite me, da se malo opočijem! Osemnajst ur kratkočasov! O tega je preveč! Osemnajst ur brez prenehanja! Jaz tega ne morem prenašati!?”

„Ne morete prenašati!?” — mu kralj odgovori — kako bote pa prenašali tisto dolgo večnost samega trpljenja in joka, brez prenehanja, v katero vas pripelje vaše slabo življenje?!!“

Pomagalo je — brezverni bogataš se spreobrne. — Tako piše P. Segneri.

Kristjanska duša!

Moli, delaj kar je prav, ne zabi Boga, skrbi za nebesa, dokler imaš čas. Misli večkrat na peklenški ogenj, da vanj ne prideš, ker strašne so besede prihodnjega sodnika:

„Poberite se spred mene, vi prekleti, v večni ogenj!“ (Mat. 25, 41.)

SVETI KRIŽEV POT.

Molitev pred sv. križevem
potom.

Začni, prosimo Gospod, s svojim duhom naše dejanje in spremljaj je s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej v Tebi začnejo, in v Tebi začete tudi v Tebi dokončavajo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte se godi!
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

Darovanje sv. križevega
pota.

O moj dobrotljivi Jezus!
ljubim Te čez vse, ker si
večna dobrota in neskončna
milost. Žal mi je iz vsega
srca, da sem kedaj Tebe, o
največja dobrota! razžalil.
Darujem ta sveti križev pot
Tebi v čast, v spomin tistega
težavnega pota, po katerem
si hodil zavoljo mene ubo-
zega grešnika. Vseh odpust-
kov se želim vdeležiti, kateri

so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s svetim križevim potom v tem življenji Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

Zdaj daruj Bogu odpustke za-se in za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč: Prvi, popolni odpustek darujem za duše svojih starišev, bratov, sester, sorodovincev, dobrotnikov, prijateljev, za vse

tiste duše, za katere sem dolžan moliti, katere moje molitve najbolj potrebujejo; dalje za tiste duše v vicah, katere so najbolj pozabljene, in za tiste, katere so najbližej odrešenja.

I. POSTAJA.

Jezus je k smrti obsojen.

Razgajžlan, zapljuvan,
In kronan, zasram' van!
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan!

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli prečudno poniž-
nost svojega nedolžnega Je-
zusa, s katero je on krivično
sodbo brez vsega izgovarjan-
ja poslušal in sprejel. Tvoji
grehi so tiste lažnjive in kri-
vične priče, katere so sodbo
podpisale. Hudoba tvojega
jezika, s katero si se večkrat

zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je Tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Bodeš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, okove in tepenje trpel in k taki grozovitni smrti obsodjen? Oh! to je zadosti, raniti moje srce in objokovati vse pregrehe, katere sem s svo-

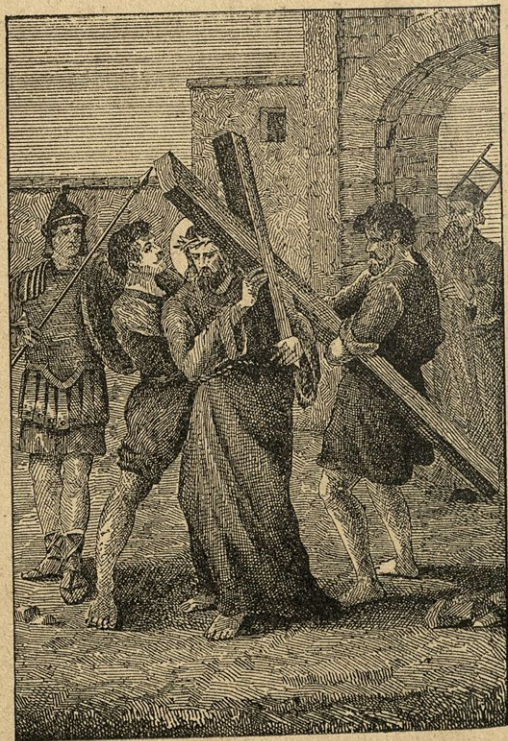
jim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj in kličem k Tebi: „O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!“

Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

II. POSTAJA.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh Jagnje božje gré,
In nese vseh dolgé.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli, s kakšnim vesel-
jem in radovoljnim srcem
dobrotljivi Jezus sveti križ
objame, in kako potrpežljivo
tepenje in suvanje maloprid-
nega ljudstva prenaša! Ti pa
polen nevolje in nepotrpež-
ljivosti bežiš pred križem,
kar je mogoče! Kaj ne veš,

da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! katerega so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo milost in moč, vse križe objeti, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stôri, da bom svoj križ voljno objel in se tako od sveta ločil. Daj mi tako ljubezen do križa, da bodem vselej s Tvojo služabnico

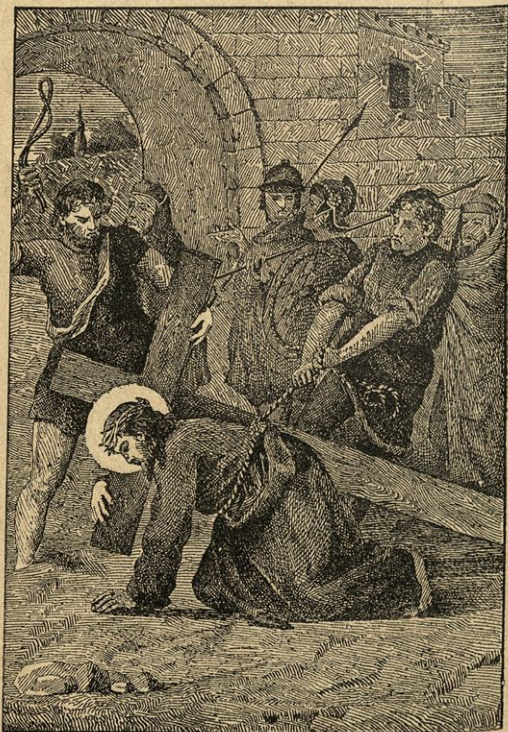
sv. Terezijo voščil in želel:
trpeti ali umreti, umreti ali
trpeti.

Oče naš... Češčena si Ma-
rija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

III. POSTAJA.

Jezus pade prvič pod križem.

Opešal je v močeh,
Podré ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrt na tléh.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Poglej in premisli, kako
tvoj Jezus zavoljo toljkanj
prelite krvi ves oslavljen pr-
vič na zemljo pade. Oh! ka-
ko je s pestmi bit, z nogami
teptan in suvan! Vendar ni
slišati žalovanja ali nevolje
iz njegovih ust. Ti pa tarnáš
in tožiš, če le majhen križ

občutiš, ali zoprno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zavrženi grešnik klečim pred Tvojimi nogami! Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smrtni greh ne padem, da tako v svoji zadnji uri

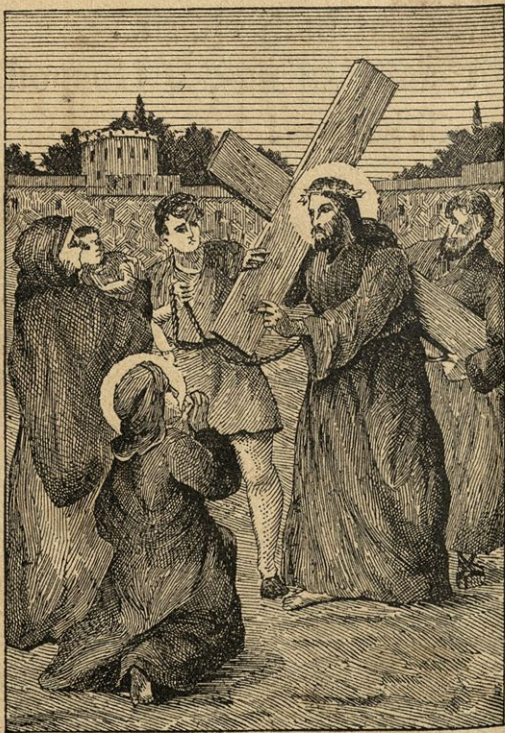
zveličanje upati zamorem.

— Oče náš... Češćena si Ma-
ria... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

IV. POSTAJA.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča mater sin!
Nji gré meč bolečin
Do srca globočin.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si svojim križem
svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudega

ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh, zapusti vendar enkrat svoje grehe, zavoljo katerih tako žalost in muko trpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdični s celim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztrt in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino srce ranil. Oh, iz srca mi je žal: prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o

Marija! po svoji veliki dobroti mi dodelita pomoč da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoj greh objokoval.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

V. POSTAJA.

Simon iz Cirenje pomaga Jezusu križ nesti.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si svojim križem
svet odrešil.

Spomni se, da si tisti Si-
mon, kateri si nečimernosti
sveta in sladnostim svojih
počutkov ves podvržen, ki
svoje križe ne iz srca, temuč
le, ker se jih ubraniti ne moreš,
z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbu-
di že svoje srce in usmili se
svojega tako obloženega Zve-

ličarja. Sprejmi križe in nadloge, katere ti bo pošiljal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zoprnosti s potrpežljivostjo prenašati, temuč tudi Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnosti, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. **O moj Bog!** daj mi milost, vse, kar se mi bo v te življenji težavnega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati in s tem večnega veselja se vdeležiti.

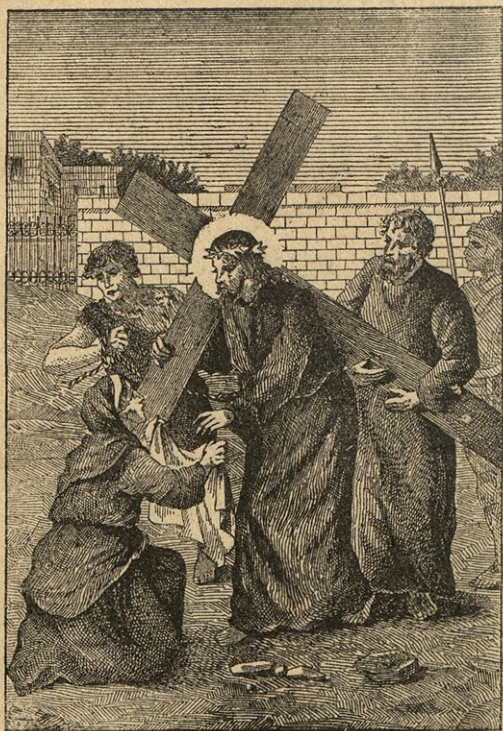
**Stôri, o Jezus! da bom tu-
kaj s Teboj jokal in trpel,
potlej pa s Teboj v nebesih
gospodoval.**

**Oče naš... Češčena si Ma-
rija... Čast bodi Bogu...**

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

VI. POSTAJA.

Veronika poda Jezusu potni prt.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji dá
Trpljenja britkega.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Poglej in premisli v tem
prtu sveto obličje svojega
Zveličarja! Ljubi Jezusa, in
s to ljubeznijo vtisni si nje-
gov obraz v srce. O kako sre-
čen boš, ako boš živel z Je-
zusovim obrazom v svojem
srcu in ž njim v večnost poj-
deš! Da tedaj to milost zado-

biš, prosi svojega Boga in reci:

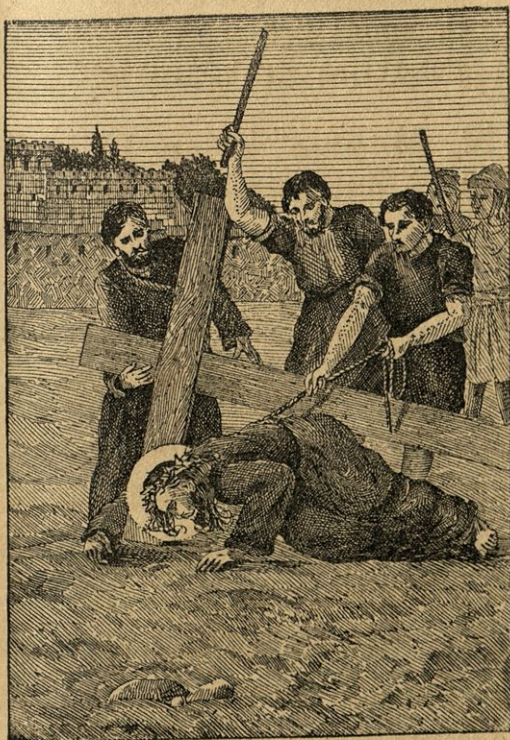
O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni meni v srce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko trpljenje pred očmi imel in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom Tvojega trpljenja si hočem dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš... Češčena si Maria... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

VII. POSTAJA.

Jezus pade drugič pod križem,

Slabosti ves prevzét
Pod križem pade spet!
O, jenjaj grešni svet
Ponavljat' greh preklet!

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli, kako je Jezus,
tvoj Bog in Gospod, zopet
padel na zemljo, ves oslab-
ljen od velike bolečine, zde-
lan in zaničevan od sovraž-
nikov. Premisli, da tvoja
prevzetnost je Jezusa potrla
in ga na zemljo vrgla ter je
prenesti ne more. Oh, zapusti

ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem :

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vendar Te molim in častim, kakor svojega vsemogočnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi meni iz srca vso ošabnost, da bodem svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, da bodem s tem milost zadobil, tudi s Teboj

v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

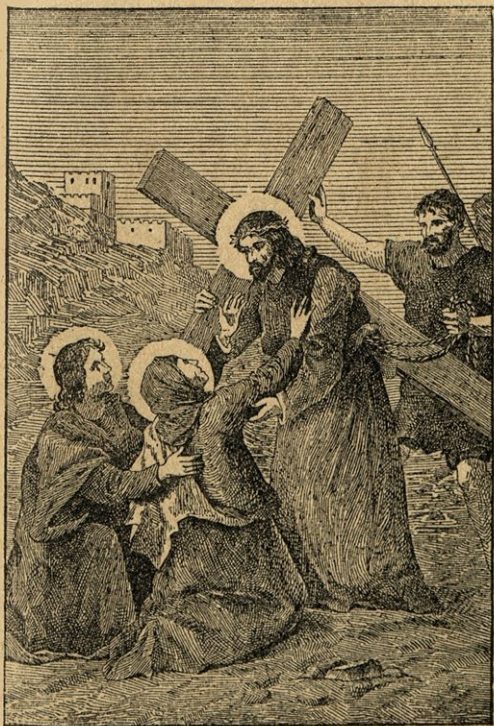
Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

VIII. POSTAJA.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene,

Usmiljene žene!
Ne jokajte za mé;
Točite za-se le
Spokornih src solzé.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli in prevdari v srcu,
kako veliko vzroka imaš jo-
kati in žalovati; prvič zavoljo
svojega ljubeznjivega Je-
zusa, kateri zavoljo tebe to-
liko trpi, drugič sam nad se-
boj, ker tako nehvaležen os-
taneš in ne nehaš Njega ža-
liti. Kako moreš v premišlje-

vanji Njegove grozovitne muke trdnovraten biti? Pogledaj, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Povzdigni se k njemu z zaupanjem in zdihni s srcem:

O moj ljubéznivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje srce ne raztopi solz velike žalosti? Solze, o Jezus! prosim, solze prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skeanim srcem postanem deležen tiste milosti, katero si tem revnim ženam skazal.

Oh, Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz polen tolažila na zadnjo uro Tebe videti zamogel.

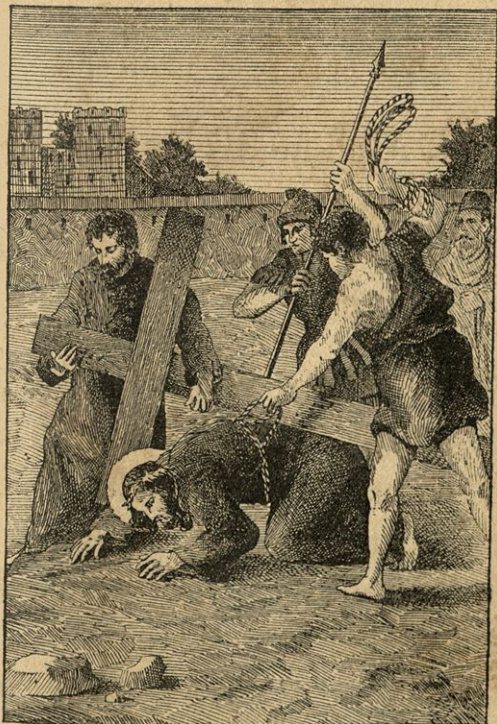
Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

IX. POSTAJA.

Jezus pade tretjič pod križem.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi!

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino
je Jezus že tretjič pod kri-
žem padel! Premisli, kako
je Jezus, On, krotka in ne-
dolžna ovčica, od judov in
ajdov, kakor od steklih vol-
kov, tepen, suvan, sem ter
tje po trdih kamnih vlačén.
O nesrečni greh, ki samega

Sinu božjega tako grozovitno mučiš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves potrti in zdelani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsemogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo Te je tako neusmiljeno vrgel? Oh, noben drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo Tvoje trpljenje. Toda glej, o Jezus! pri Tvojih nogah zdaj klečim s skesanim

srcem in trdno sklenem svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi Ti tisoč in tisočkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. O moj Gospod in Bog! nikdar več, nikdar več!

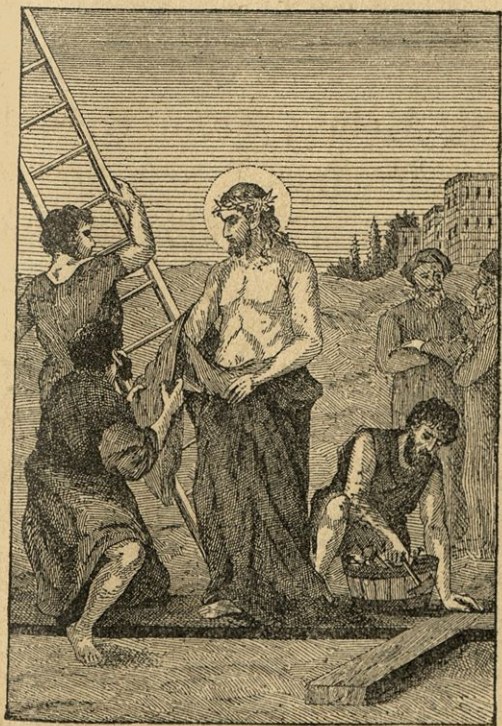
Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

X. POSTAJA.

Jezusa slečejo in mu dajo žolča piti.

Ko pride na goró,
Slečejo ga grdó,
Pijačo mu dajó,
Ostudno in grenkó.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je
Jezus, zunaj na svojem ži-
votu ves ranjen in stepen,
tudi znotraj z grenkim žol-
čem mučen. Poglej, kako On
tvojo nesramežljivost, nespo-
dobnost in nečimernost v ob-
lačilu s svojo nagoto plačuje,
z žolčem pa tvojo požreš-

nost. Ali zamoreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojega, obleke oropanega, Jezusa in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tabo in med mano! Ti si ves ranjen, polen grenkosti in ves s krvjo oblit, jaz pa ves nečimern, polen sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo cesto. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom

namesto njih želel Tvoje
trpljenje občutiti, in da tako
vreden postanem s Teboj
večno veselje uživati.

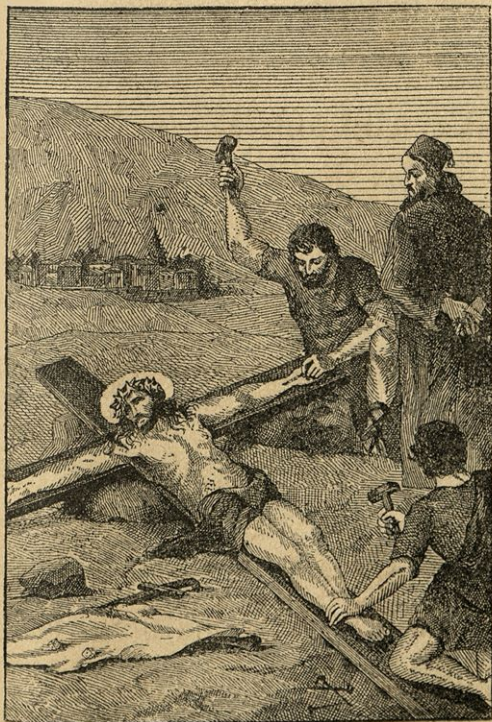
Oče naš... Češčena si Ma-
rija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

XI. POSTAJA.

Jezus je na križ prubit,

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
Žeblji mu zdaj nové
Še rane naredé.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si svojim križem
svet odrešil.

Premisli neizrečeno bole-
čino, katero je dobrotljivi
Jezus občutil, kadar so mu
meso, kite in žile z žeblji
prevrtali. Oh, kako je to, da
se tvoje srce žalosti ne raz-
poči, ker vidiš, da tvoji grehi
tako neusmiljeno zdelujejo
tvojega Zveličarja! Vsaj se-

daj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

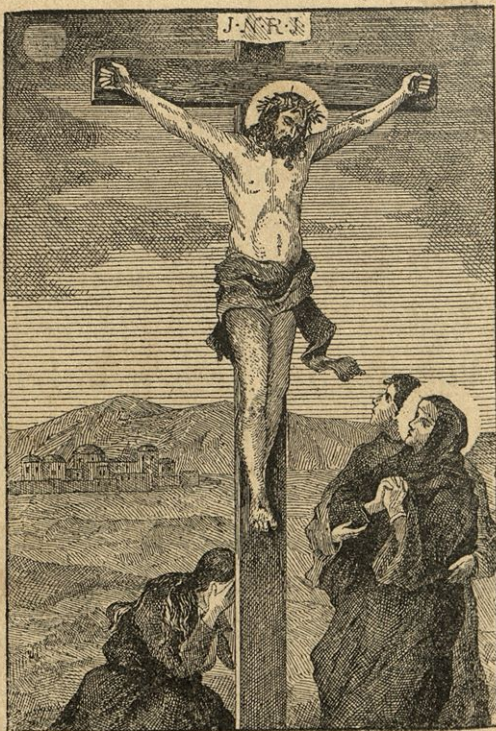
O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na križ nabiti in tankaj umorjeni; da bodem v življenji in v smrti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš... Češčena si Maria... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

XII. POSTAJA.

Jezus umrje na križi.

Na križi tam visi,
Oh, sveta teče kri,
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Odpri tukaj oči in premiš-
luj svojega z žebli na križ
pribitega Jezusa. Poglej vse
bledo božje obličje! Poslušaj,
kako prosi odpuščanja tistim,
kateri ga križajo in žalijo.
Razbojniku obljubi nebeško
kraljestvo, izroči svojo Ma-
ter Janezu, priporoči svojo

dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umrje z nagnjeno glavo. Tako tedaj moj Jezus je umrl? Res, umrl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu :

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem Tebe križal. Pa kako veliko veselje in

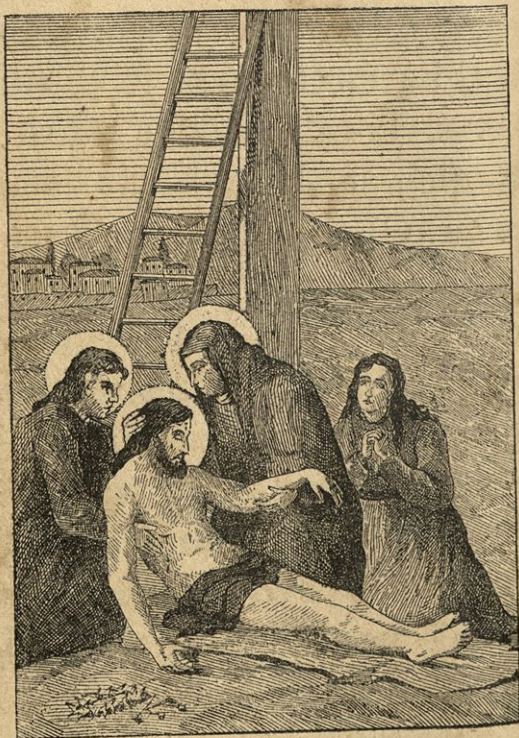
upanje občuti moja duša, kadar Te slišim tudi za tiste prositi, kateri so Te križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! za voljo Tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem, in jim želim vse dobre skazavati, in tako tudi upam ob svoji smrtni uri Tvoje vesele besede zaslišati: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš... itd.

Usmili se nas itd.

XIII. POSTAJA.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

Marija, k Teb' hitim,
Tvoj'ga Sina častim.
Z vama dokler živim,
Rad jokam in trpim.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem
svet odrešil.

Premisli, kako ojster je
meč, kateri je srce žalostne
Matere prebodel, kadar je
ona svojega mrtvega Sina v
naročje vzela. Videla je nje-
ga vsega ranjenega in krva-
vega. O kakšno žalost in be-
lečino je ona tistikrat v srcu
občutila! Kateri meč pa je

bil tako oster, ki je prebodel njeno srce? Oh, greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solze z solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh mučencev! kedaj bom vreden prav zapopasti tvojo žalost in muko? Kedaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? **O** vélika Gospa! sprosi mi to milost, da noč in dan žalu-

jem nad svojimi grehi, ki so tebi tako žalost storili, da bom ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umrl in po smrti s teboj večno živel.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

XIV. POSTAJA.

Jezus je v grob položen.

Za naš greh mrtvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega srca.

V. Molimo Te, o Kriste!
in Te hvalimo.

R. Ker si svojim križem
svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje,
zdihtovanje in jokanje Mag-
dalene, Janeza in družih po-
božnih duš, kadar jim je bil
Jezus odvzet in v grob po-
ložen. Zlasti pa si k srcu
vzemi težavo in grenko ža-
lost Marije, njegove matere,
kadar je bila zgubila iz na-

ročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji le-té njene žalosti in njenega trpljenja se moraš res sramovati, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zdrami si srce vsaj zdaj pri ti zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje srce in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si tako krvavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. Oh! jaz želim in voščim Tebe

v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s Teboj sklenjen po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal in se v Tvoji milosti s tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji Tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bode na zadnjo uro Tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje zdiho- vanje s tistim zdihovanjem sklenem, s katerim si Ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s trdnim zaupan-

jem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš... Češčena si Maria... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je On po svoji britki martri in grenki smrti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, katerega

sem s Tvojo milostjo obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Jezusa Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove sv. krvi, in bodi milostljiv meni ubozemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija!

O romar! o romar!

Romanje vsako ima svoj konec in izteče, tako izteče enkrat tudi tvoje. In ko paličko tedajnega romanja odložiš, romati ti bo v dolgo večnost. Prepevaj sedaj rad čast in hvalo Bogu in materi Božji, da jo boš prepeval tudi enkrat v nebesih!

Le srečno romaj!

Bog z tabo in Marija!

„Brat! Sestra! skrbi za dušo!“

Razne molitve.

Molitev v čast kristusovega
trpljenja.

O moj preljubeznjivi Jezus! iz celega srca si Ti zahvalim za Tvoje grozovito trpljenje, katero si za me prestal, in me rešil večnega pogubljenja. Neizrečeno veliko si za me pretrpel iz same ljubezni do mene in do vseh ljudi. Strah in sramota me obdaja, ko pomislim, kako

malo pa jaz storim iz ljubezni do Tebe. Kader preišlujem Tvoje bitko trpljenje in Tvojo grenko smrt na križi, o Jezus, katero si zavoljo naših grehov prestal, se mi greh tako grd, tako ostuden in hudoben zdi, da ga nikoli več nočem ponavljati. O pač! nesrečni greh, ki samega Sinu božjega tako neizrečeno trpinčiš!

Pri božjem grobu.

Bodi počeščen, o kralj, odrešenik sveta, Gospod moj in moj Bog za me križani! Bodi počeščena, o presveta

glava, za me z trnjem kronana in s palico tepena! Bodi počeščeno preljubeznjivo obličje za me zapljuvano in udarjeno z hudobno roko! Bodite počeščene, premile oči, za me s solzami zalite! Bodite mi počeščene sladke usta, za me z žolčem in jezikom napajena! Bodite mi počeščena, predrage ušesa, za me zasramovanjem in zaničevanjem napolnjena! Bodi počeščen, ponižni hrbet, za me bičan! Bodite mi počeščene, prečastite roke, za me na križ raztegnjene! Bodite počeščena, premila prsa, za

me v trpljenju vse pretrese-
na! Bodi počeščena desna
stran, za me s sulico vojaka
prebodena! Bodite počešče-
na, svete kolena, za me v mo-
litev pripognjena! Bodite
poeščene, častite noge, za
me z žebliji pribite! Bodi po-
češčeno celo telo Jezusa
Kristusa za me na križ obe-
šeno, razmesarjeno, umorjeno
in pokopano!

Bodi počeščena, predraga
kri, za me iz vseh ran pre-
lita! Bodi počeščena, presve-
ta duša, za me na križi v ro-
ke nebeškega očeta zročena!

V združenji tega počeščen-

ja, o mili Jezus, priporočim in zročim Ti danes in vsaki dan mojo dušo, moje telo, moje srce in življenje, vse moje počutke in nagnjenja, vse moje prijatelje in neprijatelje, dobrotnike, predstojnike in moje sorodnike, kakor tudi vse moje neprijatelje, da nam pomagaš, nas rešiš, varješ in zveličaš! Am.

Molitev k peterim ranam
Kristusovim.

I.

Bodi češčena rana desne roke! dodeli mi, o Jezus moč, da premagam vse zapeljivosti

svetá, satana in lastnega poželjenja in se prevzetnosti ne vdam. Gospod, reši mojo dušo in moje telo! Oče naš... Češčena si Marija...

II.

Bodi češčena rana leve roke! dodeli mi, o Jezus, pravo ponižno srcé, da premagam vse moje trpljenje in v nesreči ne obupam. Gospod, reši moje stariše, moje prijatelje in moje dobrotnike! — Oče naš... Češčena si Marija...

III.

Bodi češčena rana desne noge mojega Zveličarja! daj

mi, o ljubi Jezus, potrebno gorečnost, da si z obilnimi dobrimi deli zaslužim sv. raj. Gospod, reši uboge duše iz vic! — Oče naš... Češčena si Marija...

IV.

Bodi češčena rana leve noge mojega Zveličarja! dodeli mi, o Jezus ljubi, da bežim pred grehom in tako v pekel ne pridem. Gospod, spreobrni uboge grešnike. — Oče naš... Češčena si Marija...

V.

Bodi češčena rana presvetega srcá! vlij, o ljubi Jezus,

v moje srce nebeško ljubezen, da čedalje bolj Boga ljubim in bližnjega. Gospod, reši in spreobrne moje sovražnike! — Oče naš... Češčena si Marija...

Gledé te svete rane, predrage in presrčne, obžalujem in objokujem, ljubi Jezus, vse moje pregrehe, katere sem storil vse moje žive dni. Da — jaz jih obžalujem iz celega srca in prosim, ljubi Jezus, Zveličar moj, naj pade ena kapljica krvi, ki je tekla iz teh sv. ran, tudi na me, na mojo ubogo dušo, da bo vseh

madežev očiščena in tako tebi dopadljiva.

Bodite počeščene in pozdravljene, zveličanske rane Jezusa, mojega Odrešenika!
— 5 Očenašev, 5 Češčena si Marij in 5 Čast bodi Bogu...

Molitev k presvetemu Srcu Jezusovem.

„Nebeški Oče! sprejmi milostljivo predrago kri, ki je tekla iz rane božjega Srca Jezusovega, za potrebe sv. Crkve in v odpuščenje ljudem in bodi nam milostljiv!“

Bodi pozdravljeno in počeščeno presveto Srce Jezusovo! O koliko je to Srce za me pretrpelo od rojstra do smrti, od jaslí do križa! Ne enega dne, dá ene ure ni bilo brez trpljenja in britkosti. In kedo je to Srcé tako žalil?! Nehvaležni človek! In kedo žali to ljubeznjivo Srcé tudi zdaj? nehvaležna kristjanska duša!

O moj Jezus, da bi Te jaz mogel ljubiti namesto vsih tistih src, ki Te žalijo in ne ljubijo! O da bi jaz mogel nadomestiti, popraviti vsa razžaljenja, ki se godé z

kletvino, z rotenjem, nesposobnim obnašanjem v cerkvi, z božjimi ropi...

O ljubi, preljubi Jezus, kje in kedaj si Ti to zaslužil!? O grdi, nehvaležni človek! „Vol spozna svojega gospodarja in osel vé za jasli svojega gospoda, človek pa mene ne spozna!“, tako pritožil se je enkrat Bog in se pritožuje po vsej pravici tudi danes žaljeni Jezus.

„O Jezus, iz srca krotek in ponižen, stori moje srce Tvojemu podobno!“ (300 dni odp.)

„Ljubljeno bodi vsaki čas
in povsod presveto Jezusovo
Srcé!“ (100 dni odp.)

Obiskovanje svetega rešnjega
Telesa.

Češčen in hvaljen bodi vsaki čas,
V svetem rešnem Telesu Jezus naš!

O vsemogočni, večni Bog,
o premili moj Zveličar! ki
si v tem najsvetejšem za-
kramentu pričujoč, ponižno
Te častim in pozdravljam tu-
kaj pričujočega! Spoznam, o
Jezus, da si tukaj v podobi
belega kruha, ponižno tedaj
Te molim ter se pridružim

čistim nebeškim duhovom, ki
Te tukaj neprenehoma, noč
in dan molijo. O da bi Te za-
mogel ljubiti, častiti in hva-
liti, kakor Te ljubijo, častijo
in hvalijo angelji! O ljubi
Jezus! ni Ti bilo zadosti, da
si za nas na svet prišel, bil v
revni štalici rojen, da si nas
učil, za nas trpel in umrl;
vse to Tvoji ljubezni do nas
ni bilo zadosti, z nami hočeš
biti v revni, ponižni podobi
belega kruha, Ti, ki pticam
dajaš obleko in cvetlice na
polju oblačiš!!

„O da bi Te jaz mogel
hvaliti namesto vseh tistih

src, ki Te ne ljubijo in Te žalijo! Da bi mogel jaz popraviti vsa razžaljenja, ki se godé Tebi, ljubi Jezus!“

„O dobrotljivi Jezus, Ti sam si naše zveličanje, naše življenje in naše vstajenje! Prosimo Te toraj, ne zapusti nas v naših stiskah in nadlogah, temuč zavoljo smrtnih bolečin svojega najsvetejšega Srca in zavoljo britkosti svoje neomadeževane Matere pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si s svojo drago krvjo odrešil!“

„Svet, svet, svet si Gospod Bog!“

„Hvala, čast, ljubezen in zahvala bodi vsaki trenotek darovana v podobi belega kruha skritemu Srcu Jezusovemu po vseh tabernakeljnih na zemlji do konca sveta!“

„O božje Srcé Jezusovo, ki prebivaš tukaj v tabernakelju, polno neskončne ljubezni in usmiljenja, prikrajšaj dneve hudobije in greha za voljo rešenja duš, katere si s svojo sv. rešnjo krvjo tako drago odkupil. O usmiljenja polno božje Srcé Jezusovo, reši grešnike!“

Spoznam o Gospod! in sramujem se, ker žalil sem

Te in s svojimi grehi in hudobijami sem zaslužil, da bi tudi mene zadele tiste strašne besede prerokove, katere je Simeon izrekel pri Tvojem darovanji, da boš namreč mnogim v pogubljenje.

Zares, preljubeznjivi Jezus! Ti prebivaš na naših altarjih, da bi bil zvestim dušam zaklad nebeških milosti — v večno življenje in veselje, pa mnogim boš, ker sami hočejo, v večno pogubljenje!

O Jezus, varuj nas tega! Te prosim, varuj nas! Zato prosim :

Odpusti nam naše grehe!

Odpusti nam našo nehvaležnost!

Odpusti nam našo mrzloto!

Odpusti nam našo nesposobnost!

Odpusti nam naše božje rope!

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak rešenik! (50 dni odp.)

Molitev k Mariji:

„Gospej presvetega Srcá!“

Spomni se, o Naša Gospa presvetega Srca svoje neo-

mejene moči, katero imaš čez Srce svojega prečeščenega Sina. Polen zaupanja v tvoje zasluženje pridem k tebi, prosit tvoje brambe in tvoje pomoči. O preslavna Gospa presvetega Srca, ki je neusušljivi studenec vseh milosti, in katero zamoreš ti po svojem dopadajenji odpreti, da iz njega razlije nad vse ljudi vse zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja, ki jih ima v sebi; prosim te, dodeli mi milost, za katero te srčno prosim...

O ne odreči mi moje prošnje, in ker si moja mati, o

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, sprejmo mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Za spreobrnjenje grešnikov.

„O moj Jezus usmiljenje!“

„O Božje Srce Jezusovo, usmili se nas!“

„Večni Oče! darujem Ti predrago kri Jezusa Kristusa za vboge grešnike! Usmili se jih! Spreobrni jih! Reši jih!“

O usmiljeni Jezus, ki si na svet prišel, da bi ga zveličal, ljubi Jezus, ki si za ves človeški rod dal svoje življenje

in pretil svojo kri, ne pri-
pusti, da bi bilo Tvoje delo
in trpljenje za katero dušo
zastonj, temuč, ker si za vse
umrl, daj, da bi se tudi vsi
zveličali. Spreobrni ljudstva,
ki so zašla od prave poti,
pošlji jim pomoč, da spoznajo
svojo zmoto. Ne zapusti jih
brez dušnih pastirjev, temuč
po njih spreobrni jim trdo-
vratna srca, da ne bodo sve-
tá, ampak Tebe iskala in
častila.

Poglej o Jezus! koliko
ovčic tava in teka po slabi
poti! reve ne vedó, kaj de-
lajo in kam gredó. Poglej

jih kako dirjajo za posvetnimi dobrotami: denar, blago, družba, jed, pijača, ples, nesramno veselje, to jim je vse, Bog, molitev, duša, večnost pa malo ali nič. Oh uboge reve! ki ne pomislijo, da danes so, jutre niso, ki ne pomislijo, da dosti je kapljic vode v morju, še več let pa bo v večnosti. Reve ne preudarijo, kaj se pravi biti vekomaj pogubljen!

Ozri se mili Jezus! ozri se na nje in daj jim spoznati pravo pot. Ne pripusti jih naukom zapeljivosti, napolni jih z duhom prave pokore,

da se odpovejo svetu in pek-
klenskim zmotam, ter le Tebi
služijo in se tako enkrat zve-
ličajo.

O Marija! ti pomočnica
naša v solzni dolini, poglej!
pravični so gotovi nebes, du-
še v vicah so si tudi gotove
nebes, ali ubogi grešniki —
ki so pa na poti proti peklu!
O Marija, prosi za nje!

„Naša ljuba Gospa presve-
tega Srcá, prosi za nas!“

„Presladki Jezus, ne bodi
mi sodnik, ampak odrešenik!“

„O moj Jezus usmiljenje!“

Za duše v vicah.

Neskončno pravični večni Bog, Oče nebeški! ki Te greh razžali in pokora potolaži, usmili se bratov in sester, ki se pokoré in trpé v vicah! Usmili se jih, ki pravici božji plačujejo in zadostujejo za svoje grehe!

Večni Oče, jaz Ti za nje darujem predrago kri Jezusa Kristusa!

Večni Oče! prizanesi jim, prizanesi jim njih pregreške!

Večni Oče! zbriši jim dolg, da zagledajo večno luč!

Večni Oče! usmili se mojih

starišev, bratov, sester in sorodnikov!

Večni Oče! usmili se pa tudi tistih, ki so od vseh zapuščene!

Večni Oče! ozri se milo tudi na tiste, za katere se nobeden ne zmeni!

Večni Oče! prizanesi dušam pokojnih dušnih pastirjev, če imajo tudi oni kaj prestajati!

Večni Oče! usmili se vseh in daj jim kmalu priti iz trpljenja v večno veselje!

Amen.

Kristjanska duša!

Ves čas tvojega življenja imej pred očmi sledeče besede :

1. ENO SAMO DUŠO
IMAŠ; če to zgubiš, druge več ne dobiš.
2. ENA SAMA SMRT TE
ČAKA; srečna ali nesrečna, če srečna ne bo, za te ni več pomoči.
3. ENO SAMO SODBO
BOŠ SLIŠAL; ali v večno veselje ali v večni jok.
4. ENA SAMA VEČ-
NOST TE ZADENE;

ali se boš večno veselil, ali pa večno jokal.

5. **ENEGA SAMEGA BOGA IMAŠ**; če njemu ne služiš, so hudičev služabnik.

6. **ENO TE ČAKA**; ali večno dobro ali večno slabo; da se ti bo večno dobro godilo, poslušaj Jezusa:

7. „**KAJ POMAGA ČLOVEKU, ČE SI VES SVET PRIDOBI, DUŠO PA SVOJO POGUBI?**“

8. **Živi prav, dokler imaš čas!**

MODRI IZREKI.

---

1. Začetek modrosti je strah božji.
2. Sprejemaj nauke v mladosti in našel boš blagoslov v starosti!
3. Otroci, poslušajte očeta in mater! očetov blagoslov otrokom hiše zida, materna kletev pa jim je do tli podira.
4. Ne zaničuj človeka v njegovi starosti in ne zame-tuj njegovega govorjenja.

5. Zvest prijatelj je več vreden, ko zlato in srebro.
6. Človek, ki veliko laže, se priseguje in roti, je polen krivice in šiba božja ne pojde od njegove hiše.
7. Beži pred grehom, kakor pred kačo!
8. Kedor nevarnost ljubi, v nevarnosti pogine.
9. Ne govori, kar ni prav; več jih jezik pogubi, kakor meč pomori.
10. Gerd madež, je laž na človeku; zoper resnico nikdar ne govori!
11. Pri vseh delah poslušaj kaj ti pravi vest, potem

boš živel po božjih zapovedih.

12. Dušo imaš le eno, če to zgubiš, gorje tebi brez konca in kraja.
13. Glej da dobro, katero z besedo zidaš, z zgledom ne podiraš!
14. Kako boš drugim z lučjo svetil, če pa sam temo delaš?
15. Pravi kristjan voljno trpi, malo govori in veliko za Kristusa dela.
16. Ljubezen božja ni nikdar lena.

jo srečo si zapravlil; zakaj nisi li šel ti po dovršenih visokih šolah z mano v cesarsko službo, in bi bil zdaj s svojo prebrisano glavico imeniten gospod, kakor sem jaz; tebi bi ne bilo treba v rujavo in še zakrpano halo ogernjemu in bosemu hoditi in, kakor vidim, tudi trpeti, ker si tako bled in suh; usmiliš se mi revež, ker si svojo srečo zapravlil.“

Ko imenitni gospod o molkne, pa naš menih za besedo poprime in mu odgovori: „Priatelj! mu reče, če sem jaz pot zgrešil, sem jo

zgrešil za kratek čas, za 20, 30, k večemu za 50 let; ali če si jo pa ti zgrešil, si jo zgrešil ne za 20, ne za 30, ne za 50 let, ti so jo zgrešil za celo večnost. Ravno to moje uboštvo, v katerem me vidiš, upam, da me bo za celo večnost v nebesa pripravilo, tebe pa tvoja imenitna služba in bogatija le v nevarnost postavlja, se vekomaj pogubiti. Postavim pa, da sem se jaz v 50 letih pri svojem uboštvu zveličal, ti pa v 50 letih pri svojem bogastvu se pogubil, povej mi, kateri naju je svojo pravo srečo zgrešil,

jaz ali ti? — Na sodnji dan se bova vidila, in takrat se bo spoznalo, kateri je prav imel, jaz ali ti?“

Tako menih imenitnemu gospodu, svojemu nekdanjemu prijatelju iz prve mladosti resnobno odgovori. Nekaj časa se še gledata, na to srčno objemata in se zamišljeno ločita.

Kristjanska duša! vžitek je kratek, kazen pa večna; trpljenje je majhno, čast pa neskončna. Kratko je delo, večno pa plačilo.

„Ako se ne pogubiš, pravi sv. Bernard, je gotovo, da se

zveličaš, in ako se ne zveličaš, je gotovo, da se pogubiš; po vesoljni sodbi ne bo tretjega kraja, kamor bi tvoja duša priti zamogla.“

Eno je gotovo, ali večno dobro, ali večno hudo. Vekomaj pri Bogu, ali pa vekomaj pri hudiču; vekomaj z Kristusom ali pa vekomaj z luciferjem prebivati; vekomaj z izvoljenimi svete pesmi prepevati, ali pa vekomaj z pogubljenimi tuliti; vekomaj čast uživati, ali pa vekomaj trpljenje požirati; vekomaj v nebesih se veseliti, ali pa vekomaj v peklu goreti.

Duša moja! vedi, da to ni
majhna reč!

„Nebesa so nad
mano“, rekel je sv. Fran-
čišk, pekel je pod mano, in
jaz sem v sredi med njima.
Glej Frančišk! kako veselo
je nad tabo v nebesih, kako
žalostno je pod tabo v peklu,
— kako prijetno je petje tam
gori, kako divje je tulenje
tam doli. — Zgorej je Bog,
ki z nebeškim veseljem svoje
goste napaja, spodej je hu-
dič, ki svoje prijatelje z gren-
kostjo zaliva, — zgoraj je
luč, ki nikdar ne ugasne, spo-
dej je tema, ki se nikdar ne

razjasne, — zgoraj nad tabo se nebesa, spodej pod tabo je pekel — in ti Frančišk si na sredi, kam li boš prišel?!...

Beri, kaj se piše od pobožne Marjete, žene Filipa III., španskega kralja.

Ko se nekega dne ta bogoljubna gospa po svoji dvorani sprehaja, zagleda na steni neko podobo. Obstoji in jo tako pazljivo ogleduje, da ne more naprej. Kar obledi in solze ji stopijo v oči. Kristjanska duša, hočeš zvedeti, kaj je kazala ta podoba? Glej! naslikane so bile na nji

dve lestvici. Ena je bila silno ozka, sterma postavljena je segala od zemlje do nebes, in po nji so si neke dušice z pomočjo svojega zvestega angelja varha z velikim trudom pomagale. Druga lestvica je segala od zemlje v dno pekla, bila je nagnjeno položena, prostorna, široka in lepo vglajena; smejaje, norčevaje, med petjem in vriskam so se cele trume mladih in starih, možkih in ženskih, gosposkih in kmečkih naopik, kakor za veselje dervile, lovile in pahale.

Pobožna kraljica, ki to po-

dobro ogleduje, britke solze toči, in vprašana, zakaj se solzi, odgovori: Oj! „kako bi se ne solzila, saj na tem razpotji, akoravno sim kraljica, sem tudi jaz, in ker ne vem, po kateri lestvici v večnost pojdem, ali po ti, ki drži v nebesa, ali po ti, ki pelje v pekel, zato se solzim in jočem. Marjeta! je globoko zdihovala, kaj bo s tabo? se boš zveličala, ali se boš pogubila? prideš v nebesa? ali prideš v pekel?!“

In sveta Marija Magdalena
Paciška?

Ona je živila, bi rekel kot angelj, ne kot človek. In vendar, v smrtni uri popraša zraven ležišča stoječega duhovnika: „Kaj pravite, duhovni oče! se bom li zveličala, ali pogubila?“ Duhovnik, ki od svetnice tacega vprašanja ni pričakoval, ji reče le to:

„Neskončno je božje usmiljenje, zaupaj moja hči.“

„Da res je, neskončno je božje usmiljenje, pojema Magdalena, ali nebesa mi še ž njim nise zagotovljene, ako

si tega usmiljenja nisem zaslužila po dobrih delih.“

Kristjanska duša! glej svetniki in svetnice, ki niso vedili, kam pridejo po smrti, so se bali, so se tresli in ti pa, ki tako nemarno živiš, bi se ne bala, bi se ne tresla?

Greh.

Arkadi krivoverski cesar v Carigradu, je bil naškofom tistega mesta, sv. Janezom Zlatoustom tako serdit in raztogoten, da je nekedaj v narhujši jezi rekel vpričo svojih dvornikov: „Kako bi

se jaz vendar zamogel zmaševati nad tem škofom?!”

Dvorniki so mu bili hitro pripravljene z svetovanjem. Vsikateri mu nekaj svetuje, en to, drugi, drugo. Prvi mu reče: Spodi ga iz domačije, da ti nikdar več ne pride pred oči! — Drugi mu svetuje: Vzemi mu premoženje! — Tretji: v železe ga vkleni in v ječo ž njim! — Četrty pa praša cesarja: ali nisi sam gospodar? daj ga umoriti in tako bo konec! — Eden pa izmed njih, ki je bil bolj prebrisan, je rekel: Vsi se molite, to niso nikakoršni ne pri-

pomočki, se nad škofom zmaševati. Kam ga hočete gnati iz dežele, ker cela zemlja je njegovo domovanje? Vzemite mu premoženje, ga bote vzeli ubogim in ne njemu. Verzite ga vklenjenega v ječo, bo svoje ovčiče poljubaval in se štel srečnega. Obsoditega v smrt, mu bote odprli nebesa. Vsega tega ne, moj gospod! — reče dvornik — ampak, če se hočeš nad njim zmaševati, veš kaj stori: Prisili ga v greh! Jaz tega moža poznam, on se ne boji nobene reči, kakor le samega greha.“

Kristjan moj! Pomisli dobro! z grehom ne moremo nikdar in nikakor v nebesa, v našo ljubo domovino. Greh in sicer en sam smrten greh, za katerega se nismo dovolj pokorili, nas prodá v večno trpljenje. Pomislimo to!

„Beži pred grehom, kakor pred obličjem gada.“ (Pridig. 21. 2.)

Smrt.

Mlada gospa, — bila je zelo razumna in z vsemi lastnostmi bogato obdarovana ki so lepota in kinč ženskega spola — oboli, in prej ko je mislila,

bila je na koncu svojega življenja. V začetku bolezni ji sicer prekrivajo nevarnost, kakor se to žalibog rado godi pri gosposki radi napčnega usmiljenja.

Ko pa bolezen le hujša in hujša prihaja, ji nevarnost razodenejo in ob enem opominjo, naj bi se na smrt pripravila.

To gospo močno prestraši in pretrese, toda živa vera in milost božja dale ste ji srčnost in novo moč. Dobrovoljno izroči svoje življenje v božje roke in lepo prosi, naj

bi jo kaj hitro prevideli in spravili z Bogom.

Preden prejme sv. obhajilo, naroči, naj k njej pridejo nekatere njene tovarišice. Te pridejo, ravno ko je imela prijeti poslednje sv. zakramente.

Tedaj jim ona z umirajočim glasom reče: „Priateljice! prosila sem vas in povabila k meni, da vam pokažem nečimernost vsega posvetega.

Glejte, v kakšnem stanu sem jaz, vzemite si to k srcu in obrnite si v prid, in učite se spoznati revščino sveta.

Oh preljube moje! ko bi pač ve mogle viditi svet pri tisti luči, pri kateri ga jaz vidim, vsa slepota in zvijača sedajnega življenja bi pred vašimi očmi zginila in spoznale bi, kako dobro, kako prav in potrebno je, samemu Bogu služiti. — Moja ura je prišla, tudi vaša pride, ne čakajte tedaj, da bi se še le, ko pride, k smrti pripravljale. — V zadnje v tem življenji vas vidim — poslednjič z vami govorim in vas prosim, molite za me! tudi jaz bom za vas molila, kedar pri Bogu usmiljenje dosežem.“

Prijela je sv. zakramente in hitro na to zaspala v Gospodu.“— Te besede so globoko v srce segle vsim, ki so jih slišale in so zveličaven sad rodile. Naj bi to bilo tudi pri tebi, tudi pri nas vsih!

Večnost.

Večnost je večna! Kaj bo z mano v večnosti?!

„Veliko jih bo prišlo od izhoda in zahoda in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v zunajno temo; ondi bo jok

in škripanje z zobmi.“ Mat. 8. 11-12. Kaj to pomeni?! — Pahnjeni bodo v kraj večne nesreče in žalosti, v katerem bodo pogubljeni srda nad seboj z zobmi škripali. Ni potreba skrbeti, ali bodo v peklu zobe imeli? Tudi čas ima zobe, ki celo železo oglodajo; tudi večnost bo zobe imela, ki bodo grizli, pa ne zgrizli. Dušne bolečine huje bolijo od vsake telesne, one tudi o smrti ne potihnejo, in take so bolečine pekla.

Sv. Bernard je bolnika obiskal, ki se ni hotel spokoriti, in se je grozovitno zvi-

jal, rekoč: „Oh meni prestat
ni, jaz ne morem dalje trpeti,
oh gorje meni, kako jaz
trpim!“

Sv. Bernard ga milo gle-
da in solze se mu po licu
vdirajo. Ko bolnik to opazi,
reče: „Gospod! kaj ne, da se
vam usmilim? Ali ni moj
stan za se zjokati?“

„V resnici! tvoj stan je za
objokati, ubogi človek; pa
meni solze ne tečejo nad tvo-
jim revnim truplom, marveč
čez tvojo ubogo dušo“, pravi
sv. Bernard. „Vidim, kako
bo tvoja duša lahko že čez
eno uro v brezdnu večnega

trpljenja ihtela, rekoč: „O gorje meni! gorje meni! meni ni za prestajati!“ in vendar bo morala neprenehoma prestajati in trpeti. O večna kazen večnega Boga!“

To je sv. Bernard izgovoril in grešnik se je spokoril, ter čez tri dni v Gospodu umrl.

„Poberite se spred mene v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angelom!“ tako poreče Jezus Kristus, naš sodnik, oh! to bo grozno, strašno!

Ko so bili pred 116 letmi neverski Francozi napravili punt zoper Boga, sv. vero in kralja, so pošteni prebivalci bežali iz dežele na vse strani, kakor so mogli; kar jih je ostalo, so se med seboj mučili in morili.“

V deželi, v kateri laž in hudobija gospodinite, ni živeti; in taka je v peklu, kjer satan gospodari in sosed sosedu preklinja, sovraži, mori; kjer prešestniki, pijanci, tatje in razbojniki družega ne delajo, kakor da se med seboj kolnejo in preganjajo. „Tamkaj se ne bodo trinogi utru-

dili, pa tudi trpinčani, ne smrti našli.“ (Sv. Bernard.)

Smrt bodo iskali, pa smrt bo pred njimi bežala. Peklenski ogenj bo pogubljene žgal, pa ne požgal.

„Če vidiš na tem svetu kaj strašnega, pravi sv. Krizostom, misli na peklenški ogenj, in se ne boš nad miro smejal.“ „Stopi v pekel, dokler si živ, da ti po smrti treba ne bo.“ Sv. Bernard.

„Strašno je, živemu Bogu v roke pasti.“ (Hebr. 10. 31.)

In ta strašni pekel, o grešnik, že ti v sebi nosiš. Prva laž je prvi ud tiste verige,

ki te v pekel vleče; prva pregrešna želja je prvi vogel, ki si ga prešestnik za pekel vpihaš. Pekel raste, kakor se grešnik stara; dalje ko grešiš, hujše si pekel kuriš. Tudi tebe čaka v peklu pripravljen kraj.

Je pa premišljevanje pekla že tako strašno, kako strašno mora biti še le trpljenje večno! „Gospod! tukaj žgi, tukaj reži, tukaj peči, le v večnosti prizanesi.“ Sv. Avguštin.

Ljudje na zemlji veliko trpijo, in nemogoče je opisati

bolečine in vse gorje, ki ga mora prestajati človeški rod! Gorjé in gorjé se sliši od hiše do hiše in vzdihov in kličov ni konca ne kraja. Toda, —dasi je trpljenje neizmerno, vendar ni večno; če ljudje druge tolažbe nimajo, jim vsaj ta misel lajša trpljenje, da ne bo večno, če ne poprej, rešila jih bo vsaj smrt. Te tolažbe pa v pekla ni; pekel trpi vekomaj.

Nad 5000 let trpi že v peklu bratomorilec Kajn, pa ni odslužil še niti enega dne; blizo 2000 let vpije pogubljeni bogatin za kapljico vo-

de, pa je še ne dobí. — Naj bi vsakih tisoč let ena ptičica priletela, zrno peska pozobala, kapljico morja popila, enkrat bi morja in pekla bil konec, pekla pa nikdar konec ne bo. Naj bi pogubljenim angelj oznanil, da kedar bo toliko milijonov let preteklo, kolikor je zvezd na nebu, listja in trave na zemlji, bo konec njih trpljenja; od veselja bi zaukali, in pekel bi ne bil več pekel; pa nobenega vpanja ni, pekel trpi vekomaj. Na peklenških vratah in na vsih stenah je zapisano: „Iz pekla ni odrešenja.“ — „Poberite

se spred mene v večni ogenj!“
(Luk. 16, 26.)

Kako kratko je pregrešno življenje! — kako dolga pa je večnost! Kako malovredno je pregrešno veselje, kako strašno pa peklenško trpljenje.

Oh! ko bi nam zamogli pogubljeni iz pekla glas poslati, koliko trpé, trepetaje bi jih poslušali.

„O strašna, grozovita večnost! vpijejo. Gorjé nam, vekomaj gorjé! — Gorjé nam, da smo rojeni; gorjé nam, da ne moremo umreti! Vekomaj umiraje živimo;

omagujemo, pa vendar ne onemoremo; gorimo, pa ne zgorimo; smrt nas ne konča; naše pokončanje nema konca. Kratko je bilo naše veselje, večno je naše trpljenje.“ Sv. Avguštin.

Kedor večnost premišljuje in vendar trdovraten grešnik ostane, njemu ni pomagati.

Beri.

Pred nekoliko leti so se v nekem mestu na Francozkem mladi dobrovoljci v krčmi kratkočasili; jeli in pili, prepevali, noreli so.

Ko jim že posvetnih pogovorov zmanjka, se lotijo svetih reči. Narbolj pa spravijo se čez spoved, in dáj proti spovedi. Kaj spoved! pravi eden. Jaz že davno nisem bil pri spovedi, in tudi ne grem, ponavlja drugi. Te ni treba! trdi tretji; jaz naj bi pravil moje reči duhovnom!!? tega ne. Veste kaj! se nekdo oglasi, napravimo šalo. Eden izmed nas naj gre k spovedi, pa naj se le na videz spoveduje, bomo vidili, kaj poreče spovednik. Stavimo toliko bokalov vina, in jaz hočem ta smeh storiti!“

Se pogodijo in odločijo dan, kedaj se snidejo.

Drugi dan, bila je ravno sobota, gre zasmehovalec sv. spovedi v crkev, se vrine v vrsto drugih ljudi in težko že čaka, da pride na vrsto. Ko pride slednjič na vrsto, začne: „Gospod! nisem prišel k spovedi po odvezo, marveč da dobim stavo za grehe, katere se le za smeh spovem. Spovem se, da sem prešestoval, pa kaj je to meni mar; — da sem pijančeval, pa kaj je to meni mar; — da sem goljufal, pa kaj je to meni mar, itd.“ Pohlevno ga po-

sluša spovednik in mu reče: ti si storil svojo dolžnost in stavo zaslužil; zdaj bom pa tudi jaz svojo dolžnost dopolnil in ti za pokoro naložil na tri dni, vsaki dan po trikrat zjutraj, opoldne in zvečer prav počasno izgovoriti te le male besede: „Pride smrt, pa kaj meni mar — pride sodba, pa kaj meni mar — pridem v pekel, pa kaj meni mar.“ S tem ga spovednik odpravi.

Še tisti večer gre tovarišem pravit, kako je spoved opravil, ter hoče, naj plačajo stavo. Ali ti se izgovarjajo,

rekoč, da za vsako spoved je potrebnih pet reči, naj toraj opravi tudi naloženo pokoro. „No, pa jo hočem opraviti!“ reče. Res začne jo opravljati. S prva prav mrzlo naložene besede ponavlja. Drugi dan že bolj natančno. Tretji dan ga pa te male besede tako vnamejo, da se kmalu nato vrne k spovedniku in se v resnici spové in spokori. — Smrt, sodba in pekel, to so tri strašne reči. Kedor na to ne misli in se nesrečne večnosti ne bojí, bo gotovo svojo slepočo vekomaj obžaloval.

„Na odkladaj od dne do dne oberniti se k Bogu!“

(Pridg. 5, 7.)

Kamor se ozremo vidimo nemarneže, ki tje v en dan živé, brez skrbi, kaj bo enkrat. Vidimo grešnike, ki v pregrehah živijo, v pregrehah gnjijejo in si pri tem mislijo, da se že spreobrnejo, da je še čas, da jim čas ne zmanjka.

To je slepilo, to je zmotnjava, ki je že grozno veliko

duš pogubilo in jih pogublja
— da bi tako ne — vsaki dan!
— Grešnik! ne norčuj več!
ti si v nevarnosti, da se ni-
koli ne spokoriš in da boš
vekomaj pogubljen. V sveti
veri nikjer ne najdeš, kar
bi ti upanje potrdilo, ki nes-
pametno pokoro odlašáš, te-
muč vse, vse ti kliče in žuga,
da si v narvečji nevarnosti.
Vse, kar v veri imamo, mora
takega grešnika navdati stra-
hom in trepetom. Strašni so
izreki, grozenja, podobe in
vzgledi svetega pisma — vse
iz sv. vere je zanj zvon, ki
naznanuje ogenj, vse, vse

vpije mu v božjem imenu:
Ne odkladaj! ne odnašaj!

Poslušaj resne té glasove
večne resnice:

„Iščite Gospoda, dokler se še najti dá!“
(Iz. 55.66.)

„Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide, ker kedor v temi bodi, ne vé, kam gré.“ (Jan. 12. 35.)

„Bodite pripravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, pride Sin človekov.“ (Luk. 12. 40.)

„Danes, ko zaslišite njegov glas, ne vtvrdite svojih src.“ (Ps. 94. 8.)

Poslušaj strašno grozenje večne resnice :

„Iskali me bote, pa me ne bote najšli!“ (Jan. 7, 34.)

„Ker ste se zoperstavljali, ko sem vas klical, se bom tudi jaz vašemu pogubljenju smejal in zasmehoval vas bom, ko vas bo zadelo, česar ste se bali, in bo podrla nad vas nesreča in bo pogubljenje kakor vihar prišlo, trpljenje in stiska. Tedaj me bodo kli-

cali, pa jih ne bom uslišal.“
(Preg. 1.)

„V svojih grehih bote umrli.“ (Jan. 8.)

Poslušaj primere ali prilike: „Dan Gospodov, kakor tat, po noči pride.“
(1. Tes. 5.)

„Kratko je, kar veseli, večno je, kar peče.“ (Sv. Avguštin.)

Poslušaj strašne popise: Ko bi trenil, zasveti blisk, in beži in zgine; to je podoba tvojega življenja; danes si, jutre te ni več; danes si na tem svetu, jutre v večnosti.

„Kakor blisk pride od solnčnega izhoda, in se posveti do zahoda: tako bo tudi prihod Sinu človekovega. (Mat. 24.)

„Sekira je drevesam nastavljena. Vsako drevo, ki ne stori dobrega sadú, bo posečeno in v ogenj verženo.“ (Luk. 3, 9.)

Poslušaj strašne podobe: Nespametne device so zaspale, ko so ženina pričakovale; o polnoči pa pride; one prosijo, da bi jih sprejel, pa so odvržene z besedami: „Ne poznam vas!“

Hlapec, ki je bil Gospodov talent zakopal, je bil zvezan

in v zunanje teme vržen, kjer je jok in škripanje z zobmi. (Mat. 25.)

Poslušaj strašne izgledе: Ezav je prodal svoje prvenstvo. Zopet je hoče imeti, pa je prepozno; — blagoslov je zgubljen, zapravljen je za vselej. — Umirajoči Antijoh prosi, zdihuje v strašni bolečini. — Njegov kes pa ni bil resničen; on prosi odpuščanja, pa ga ne doseže: „Molil je hudobnež k Gospodu, od katerega ni imel doseči usmiljenja.“ (2. Mak. 2.)

Povej ti, neumni, zaslepljeni grešnik! kaj je po tih

besedah sv. pisma tistim pričakovati, ki so bili cel čas življenja gluhi za božji glas; ki so milosti božji trdovratno nasprotovali; ki so glas božji, ki jih je k pokori opominjal, zadušili; ki so svetega Duha v svojem srcu žalili; ki so sveti rešnji Krvi nečast delali? — kaj drugega jim je pričakovati, kot, da prave pokore nikdar ne bodo storili, da bodo nespokorni umrli, in — pogubljeni?

Gorje nesrečnemu grešniku, ki tega ne pomisli!

Pa morda kedo poreče: Razbojnik na križu se je še

le v smrti spreobrnil, zakaj bi tega tudi mi ne upali? Ali kaj pravi sv. Auguštín? On pravi: „To je bolj čudež, kot izgled: smeš pa tudi ti, o grešnik! tak čudež milosti božje pričakavati? Ali si ga vreden?“

Res je, uni razbojnik se je bil spreobrnil; pa to je edini izgled, ki se najde v svetem pismu. Pa kje se je spreobrnil? Zraven umirajočega Jezusa, oškropljen z njegovo narsvetejšo krvjo! — Obrni pa, o grešnik, oči tudi na levo stran, in glej, kako hudobni razbojnik umira v

grehu in v božjem srdu — pred obličjem Jezusa Kristusa! Ne zabi tega! Ne dremljaj v goljufni vesti, v goljufnem pokoju, ampak zbudi se, začudi se veliki milosti božji, ki te ni še zavrгла, hvali jo živi dan in delaj pokoro!

Ravno danes, ko to pišem, je umrl mlad človek med dvajsetimi in tridesetimi leti, brez svetih zakramentov. Nisem veliko slišal od njega, pa to, kar sem slišal, je žalostno: starišev ni spoštoval in je sicer tako pohujšljivo živel, da ljudje zdaj pravijo

in govorijo: „Kakoršno življenje, taka smrt!“ Pri spovedi ni bil že dve leti; zdaj po duhovniku nagovarjan, bi se bil morda spovedal, pa preden so duhovnik sv. zakramente prinesli, je bil bolnik — v večnosti.

Zato: grešnik! grešnik!

„Ne odkladaj od dne do dne obrniti se z k Bogu!“

Božje sodbe.

Baltazar, hudobni Baltazar napravi svojim velikašem in ženam veliko gostarijo. Že vinjen se predrzne in ukaže prinesti zlate in srebrne posode, katere je bil njegov stari oče odnesel iz tempeljna jeruzalemskega. Iz teh posod pije kralj, njegovi velikaši in njegove žene. Vtopljen v sladkomedno požrešnost, je zasmehoval Gospoda nebes in zemlje, zaničeval njegovo usmiljenje. Ta dan si on šteje v

dan dobrote in veselja ; —
o nesrečni! — ne veš, da je
ta dan, dan tvoje sodbe!?

Ko bi trenil, prikaže se
roka in napiše na steno te
besede :

Mane, Tekel, Fares! Vsi
se prestrašijo in ostermé,
kralj pa obledi in se trese po
vsem životu. Urno skliče vse
modre, da bi mu besede raz-
ložili. Ali niso mogli ne pi-
sanega brati in ne razložiti.
Zdaj Daniela preroka pokli-
čejo. Ta vse razloži, in kral-
ju odkritosrčno tako-le go-
vori :

Mane, Tekel, Fares: preštel sem tvoje dni, stehtal sem, razdelil sem! Preštel sem tvoje dni, prišel je njih konec; stehtal sem tvoje dela in tvojim sovražnikom bom razdelil tvoje kraljestvo. — To je bilo nad njim sklenjeno in zapečateno. Še tisto noč se je dopolnilo; umrl je, umorjen je bil, in drugi razdelili so si njegovo kraljestvo.

Bójimo se skrivnih božjih sodeb, mislimo na nje noč in dan, bodimo vselej pripravljeni; trepetajmo pred mogočno roko božjo in nikdar ne zabimo, da Bog je Bog

usmiljenja, pa ravno tako tudi Bog pravice.

Sveti Jeronim je bil en narvečjih spokornikov sv. crkve. Studil se mu je hrup in šunder rimskega mesta, zato je zapusti, se poda v Palestino in se zakoplje, takorekoč, v samoto. Neizrečena je ojštrost njegovega življenja, njegovega pokorenja; neizrečeni posti, bičanja in zatajevanja. S kamnjem bíl se je po prsih in krvave rane so pokrivalo njegov život. Toda vendar neprenehoma je strahom in

trepetom premišljeval ojstrost božje sodbe.

Z tem premišljevanjem prešinjen, je trepetaje klical: Zmiram se mi zdi, da slišim strašni glas grozne trobente, ki bo nas vse enkrat k sodbi klicala. Noč in dan razlega se po mojih ušesih in moja duša ne more nikoli najti pokoja, misleča na ojstro in natančno božje Veličastvo, po katerem bo enkrat sojena. — Tako je preživel svoje dni v strahu in čakanji božje sodbe. Srečen on, ki je, v spominu na to sodbo tako sveto in ojstro živel, in pokoro delal!

Učimo se, preišljevati sodbo božjo, ker enkrat treba bo stopiti pred njo in dajati račun. Strašen dan, bo dan plačila! Sodba odločila bo večnost: srečno ali nesrečno. Eno bo ali drugo. Srednje poti ne bo. Sódimo ojštro sami sebe, da se nas Bog usmili in usmiljeno sodi. — Ne poslušajmo praznih človeških ugovorov, ne dajmo se slepiti, da se enkrat kesali ne bomo. Spolnujmo natančno božjo voljo; nič naj nas od tega ne odvráča. Zdaj je čas. Človek ima nevmrjočo dušo. Vedno pa pro-

simo Boga, naj nam bo milostljiv dan sodbe, dan strašnega plačila.

Čas milosti!

Skrbi za dušo, dokler
je še čas.

Imenitno je v sv. evangelju tisto mesto, ko se bere, da je naš Zveličar Jezus Kristus zagledal mesto Jeruzalem, se nad njim zjokal, ter rekel: O Jeruzalem, Jeruzalem! O ti nesrečno mesto! ko bi bilo ti hotelo spoznati moje usmiljenje in do-

brote do tebe, kako veliko milost bi bilo našlo! tvoji sovražniki bi se te bali, tvoji prebivalci bi sladek pokoj uživali in ti ostalo bi častitljivo in slavno. — Ti nehvaležno in pregrešno mesto! kolikokrat sem hotel tvoje otroke zbrati okoli sebe, pod svoje peruti kakor koklja, ti pa nehvaležno mesto! mojega ljubeznjivega klicanja nisi poslušalo in nisi hotelo! — O kako strašno bo strahovana ta tvoja nezvestoba, nad te pridejo velike nesreče: tvoji sovražniki te bodo obdali, poteptali tvoje polje,

podrli tvoje nasipe, pokončali tvoje prebivalce, kamen ne bo ostal na kamnu! Vsa ta nadloga obiskovanja, ko sem se te hotel usmiliti!

Vse to prerokovanje se je natanko dopolnilo.

Kakor srditi levi pridrli so Rimljani do Jeruzalema in so ga tako oblegli, da živa duša ni mogla iz njega; v mestu zmanjkuje živež in strašna lakota stiska ljudi. Za merico ječmena prodajali so bogatini svoja posestva; žene so trgale kruh možem, otroci svojim starišem, da, celo matere svojim ses-

tradanim otrokom. Jedi so najostudnejše reči, celo seno in usnje. Neka mati zaklala je lastnega otroka, ga spekla in jedla. Groza! Druge matere so pa svoje otroke čez mestno zidovje metale vojakom na sulice, da bi jim živi ne prišli v roke. Nihče ni več pokopaval mrličé. Nastala je še kuga. In — ko še Rimljani vderó v mesto, pričelo je strahovito mesarenje! Po 500 judov bilo je na dan križanih. Kri je tekla v potokih. Jok, vpitje in stok se je mešal s prasketanjem požara.

Na enem samem hodniku tempeljna je zgorelo šesttisoč žen in otrok. Po ulicah je bilo nagromadenih toliko mrličev, da ni mogel nihče naprej. Prelita kri je bilo toliko, da je tú in tam gasila celo požar. En milijon stotisoč judov je bilo končanih v tistih dneh. Spolnila se je tedaj nad nehvaležnim ljudstvom beseda Jezusa Kristusa: „Tvoji sovražniki bodo v tla pomandrili tebe in tvoje otroke v tebi, zato ker nisi spoznalo časa svojega obiskovanja.“ Spolnilo se je pa tudi, kar je usmiljeni Je-

zus govoril jeruzalemskim ženam, ko so jokale in gamilovale: „Hčere jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci! Ker glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih porekó: srečne so nerodovitne, in telesa, katere niso rodile.“

Zraven umorjenih, bilo je okoli stotisoč judov prodanih enako neumni živini, ali pa za kratek čas divjim zverinam pometanih in po istih neusmiljeno raztrganih. Kar jih je pa še ostalo, se klatijo kakor zgubljene ovce, raz-

strešeni po vsem svetu brez domačije, brez tempeljna. Razdejan je imenitni tempelj, podrt lepi Jeruzalem. Vse to nam kliče: „Strašno je zamujati čas milosti božje!“

Še le strasnejše, kakor v Jeruzalemu, bo razdjanje in podrtija trdovratnega grešnika, ker uno razdjanje je bilo časno, to pa bo večno.

Premišluj kristjanska duša! nič ni bolj strašnega, kakor zamujati čas milosti božje!

Brez križa ni paradiža.

Pripoveduje se, da je sveti Peter ob času preganjanja bežal iz Rima. Na poti sreča našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je nesel na rami težki križ. Prestrašen praša Peter Gospoda: „Gospod, kam greš?“ In Jezus mu odgovori: „Grem v Rim, da se dam tam zopet križati, ker se ti braniš za-me trpeti.“ — Žalost in britkost presune sv. Petra, sramuje se svoje malosrčnosti, in pretrese ga živa žalost. Vrne se v Rim in začne še bolj

goreče oznanovati Jezusa križavega. Ni dolgo minulo in prestal je mučeniško smrt za ime in v čast svojega božjega Zveličarja.

Kristjanska duša! kolikokrat si ti posnemala sv. Petra v njegovi slabosti, kedaj ga začneš posnemati tudi v njegovi pokorščini in ojstri pokori? Oh! kolikokrat bi moral naš ljubi Jezus nam že reči: Grem zopet v smrt za te, ker se ti braniš moj križ nositi!

O kako malo potrpiamo, za najmanjšo besedico tožimo in smo žalostni. Še beseda:

trpljenje, da, že mišel na to-
isto nas spreletí. To ni krist-
jansko, ljubi moj kristjan!
To se ne pravi, biti učenec
na križi umirajočega! To ni
pot v nebesa!

Brez križa ni paradiža!

Brez dela ni plačila!

Brez vojske ni zmage!

Brez muke ni moke!

„Nebeško kraljestvo silo
trpi“, to je, tirja delo, tirja
trud, prizadevanje in križ.

Ne tožimo tedaj o križih,
timveč hvalimo Boga, da
nam iste pošilja in da nam
s tim nudi priliko, zadostiti

za storjene grehe. Duša, ki ne zna in ne more trpeti, tudi ljubiti ne more. Prava ljubezen kaže se in se razodeva v trpljenji. Kristus postavil je križ kot znamenje, ki naj nam pot kaže v nebesa. On ga nese naprej, da bi ga vedno vidili ter za njim, ž njim in po njem hodili.

Mnogi svetniki bi bili brez trpljenja zavrženi in mnogi zavrženi bi bili s trpljenjem veliki svetniki, ko bi za križem hodili, in se naj ozirali ter pro njem ravnali. Vselej je boljše jokati, ko grešiti. Jokaj toraj z spokornimi ža-

lostnimi, da se boš enkrat z izvoljenimi veselil.

Ljubezen do Boga.

„Ljubi Gospoda, svojega Bogá iz vsega svojega srcá, iz vse svoje duše, in iz vse svoje moči, ta je prva in največa zapoved; druga pa je tej enaka: ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!“

Boga ljubiti, to je naša dolžnost. Bog je prvi, Bog je vse; Bog je začetek in konec; Bog vse vlada, vse vzdržuje, vse ohranjuje; Bog vse preživlja, vse dá, vse živi. Njemu gre tedaj čast

in hvala. Njega spozna nebo in zemlja; njemu daja čast solnce, luna in zvezde; njemu se uklanja vse v nebesih, na zemlji in pod zemljo.

Prelep in velikosrčen je izgled, ki nam ga je dala nekdanj gospodična v Aleksandriji v Egiptu. Prišla je nekega dné na trg mesta. V eni roki drži posodo z vodo, v drugi pa gorečo baklo. Prašana, kaj da misli stem, je odgovorila: Z to baklo bi rada nebesa požgala, in z to vodo pekel pogasila, da bi potem ljudje ne ljubili Boga iz upanja plačila, ne iz strahú

kazni, ampak edino le zavoljo njegove neskončne popolnosti.

Kaj lepa ta misel, ne! ? vredna visoke duše, katera vé, kaj je Bog, in kako on zasluži biti ljubljen zavoljo samega sebe.

Ko so Japoncem začeli oznanovati sv. evangelij in ko so bili podučeni o lepoti, velikosti in o neskončnem usmiljenji božjem, o visokih skrivnostih sv. vere in o vsem, kar je Bog za svet storil; ko so dalje slišali, da se je Bog iz ljubezni do nas včlovečil in umrl; — ko so vse to sli-

šali, so bili silno ginjeni in so zaupili: „O kako velik je on! kako dober, kako ljubeznjiv je Bog Kristjanov!“

Ko so pa tudi slišali, da imajo kristjani zapoved, ki jim velela, Boga ljubiti, in ki kažen zuga tistim, ki ga ne ljubijo: so ostrmeli in so strmenja prevzeti rekli:

„Kako? Čemu to? ali je pametnemu človeku še zapovedi treba, da naj Boga ljubi? ki nas je toliko ljubil? Ali ni največa sreča njega

ljubiti? in največa nesreča, njega ne ljubiti? Kaj? ali ne klečé kristjani vedno pred oltarjem svojega Boga, presunjeni njegove dobrote, in zamaknjeni njegove svete ljubezni?!“

In ko so dalje slišali, da so pa taki kristjani, kateri Boga ne le ne ljubijo, timveč ga celo žalijo, zasmehujejo, — so srdito zaupili: „O krivično, hudobno ljudstvo! o nehvaležno srcé! Je-li mogoče, da bi kristjani bili tako trdovratni? v kateri,

prokletstva vredni zemlji pa stanuje to ljudstvo brez pameti in brez čutila!?”

Zapomni si to, kristjanska duša! Nauk ljubezni božje je prvi, najpoglavitnejši vsih nauk. Ljubezen je polnost postave.

Kedor Boga ljubi, on spolnuje postavu. Kedor Boga ne ljubi, tudi postave ne spolnuje. Naša dolžnost je, Boga ljubiti.

Ko je oni mladenič prašal Gospoda, kaj mu je storiti, da bo zveličan, mu je odgovoril: „Mladenič moj, hočeš

iti v življenje, (to je, hočeš biti zveličan,) drži zapovedi!“

Náša domovina.

Ko bi nam Bog odprl nebesa in nam pokazal izvoljene v njih svitlobi, ko bi mi vidili vse veselje in srečo, katero izvoljeni brez mere uživajo: kako bi se mi zavzeli nad tem pogledom! In kaj bi nam izvoljeni rekli? Klicali bi nam: Poglejte in začudite se vi popotniki zemlje! tako časti, tako obdaruje Bog izvoljene! Poglejte vi častilakomni! kaj je vsa minljiva čast sveta proti časti in

slavi, ki jo zdaj uživamo?! Poglejte vi lakomneži! kaj je vse trohljivo vaše blago, vse vaše bogastvo proti nezmernim in nestroljivim zakladam, ki so izvoljenim v nebesih pripravljene?

Poglejte, vi nesramneži! kaj so vse nesramna veselja, ki le miglej časa trpé, proti čistim, neizrečenim blaženostim, v katerih se izvoljeni veselé vse večne čase! O kako bi se nam pri takem pogledu pristudile vse goljfive, krivične in mamljive reči tega sveta! kako bi se nam vnela želja po večnih, stano-

vitnih dobrotah častitljive neumrjočnosti!

Kar s telesnini očmi ne moremo viditi, to nam pokaže vera, ki jo je učil Jezus Kristus. Skrbimo, glejmo, da bomo vredni večnega veselja. Nebesa nas čakajo; tam je naš dom, tam je naša domovina; odtrgujmo se od svetá! Tukaj nimamo pravega stanovanja, nebesa so naš pravi dom.

Skrb vseh skrbi naj bo skrb za nebeško domovino, opravilo vseh opravil, naj bo opravilo za nebesa! Bo to zamujeno, bo vse zamujeno;

nebesa zgubljena, vse zgubljeno. Srečen, kedor je svoj živi dan hrepenel po nebesih in za nje delal! — Kaj bo z nami? Kam pridemo? — V nebesa ali v pekel! Srednje poti je ni!

V večnost se dvojna vrata,
Ene črna, ene zláta.

„O prelepa nebesa, nikdar vas ne bom gledal!“ je rekel nek imeniten krivoverec, ko je začel umirati. „Sin moj! poglej v nebesa!“ je rekla neka mati makabejska mlademu sinu, ko so ga v smrt peljali. Sveta crkev kliče

vsim: „Poglejte proti nebesam, skrbite, da enkrat vanje pridete, in delajte, potrudite se, da vas vaše življenje tje pripelje.“

Molitev pred britko martro.

Pozdravljen bodi preljubi moj gospod in odrešenik! Pozdravljam Te tú na križu pribitega! Na križ se si dal pribiti, da si rešil mene in ves svet! Bodi zato hvaljen in češčen brez konca in kraja! O neskončna, nezapopadljiva ljubezen, ljubezen nezmerena. Pred Tabo klečè obžalujem iz celega srca in v

resnici vse svoje grehe in hudobije, kar sem je storil ves čas mojega življenja, od prvega časa moje mladosti do sedajne ure. O Jezus usmiljenje! Moj Jezus usmiljenje!

Pogubljen sem bil vekomaj, če nisi Ti za-me trpel. Iz ljubezni do mene si zapustil nebeški raj, vzel si na-se podobo hlapca in tri in trideset let si revno in težavno živel; iz ljubezni do mene si bil Očetu pokoren do smrti, zadostil si za mojo nepokorščino in daroval si se prostovoljno za moje in vseh grehov

ljudi; trpel si potrpežljivo in udano neizrečeno neusmiljenost ljudi samo da si nas rešil strašnega pogubljenja; pretil si kri, da — šel si v smrt, da bi mi živeli. Odprl si mi nebeško kraljestvo! Kako naj Ti jaz za to Tvojo ljubezen hvalo izrekam? Kako naj Ti jaz vse to povrnem? predobrotljivi moj Jezus! —

Glej! preljubi moj Odrašenik! K Tebi jaz pribežim! k Tvojemu križu hitim! Pred Te pokleknem, in Ti obljubim, da hočem živeti po Tvoji volji; svoje slabo nagnjenje

hočem berzdati in le dobro delati. Voljno hočem svoj križ nositi in naj bo pot čednosti tudi s trnjem posuta, vendar po nji hočem hoditi, ker vem, da le ta vodi v nebesa, ker si Ti prvi po nji hodil. Za me si trpel, meni si izgled zapustil, dodeli mi tudi pomoč in milost, da po Tvojih stopinjah hodim in se Ti hvaležnega skažem do konca mojih dni. Amen.

SVETE PESMI.

---

*Mladenči in device, stari in
mladi hvalijo ime Gospodovo.*

Psalm 148. 12.

Mašne pesmi.

I.

Vstop.

Pred stolom Tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči,
In Tebe, Bog, v ponižnosti
Svoj'ga srca časti.
Daj milost jim, ki hrepene,
V solzah izmiti vse dolge;
Odpusti, Oče, grešnikom,
In skaži se dobrotljiv nam.

Dobrotljiv nam,
Dobrotljiv bodi nam.

Slava.

Čast bodi v visokosti
Bogu na vekomaj,
In mir po širokosti
Ljudem naj bo vselaj.
V ponižnosti pojemo
Ti hvalo, trojni Bog!
Od Tebe zgolj prejmemo
Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz Tvojih ust izhaja
Svet evangelijum;
Srce naj nam navdaja
Razsvitlja naj naš um.
Modrost naj slava večna
Resnico nas uči;
Bo duša večno srečna,
Če vere se drži.

Vera.

Gospod, pred Teboj s trepetanjem
Te Tvoja verna stvar spozna,
Veruje z živim spoštovanjem
V Tebe, edinega Boga.
Veruje tudi v Tvoj'ga Sina,
Spočet'ga od svetega Duha,
Ki Jesova je korenina
V deviškem svetu ga scvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod, darove Te,
Ž njim ljudstvo posvečuje
Ti misli in želje.
To kruha je in vina
Za grehe naše dar,
Spomin je Tvoj'ga Sina
Položen na altar.

Poglej na darovanje,
Bog, ljubi Oče naš,

In vsliši vzdihovanje,
Da nam spet milost daš.
Le smrt in Kri presveta,
In Jezusa Telo
Nam daje up, da vzeta
Milostno prošnja bo.

Svet.

Poj: sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod,
Poj s Kerubini: sveti
Si Ti Bog Sabaot.
Vsa zemlja naj Ti poje,
Nebo, naj te časti,
Ime presveto Tvoje
Povsod naj se slavi.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
Ves milostljiv na ta altar!
Pokladamo nanj po dolžnosti
Zdaj Tebi dopadljivi dar;
Tvoj Sin je dar le-ta presveti
Iz zgolj ljubezni darovan;

Ki izvolil je za nas trpeti,
Ko jagnje bil za nas zaklan.

Jagnje Božje.

O glejte, Božje jagnje
Za nas preliva kri,
Na križu glavo nagne,
Do smrti že medli.
Vse grehe nam odjemlje,
Umrje za dolgé,
Narodi cele zemlje
Po njem mir zadobé.

Obhajilo.

Gospod, oh nisem vreden,
Da tebe bi zavžil;
Alj stori, da bom vreden,
Duhovno zopet živ.
Te v duhu zdaj prejeti
Iz srca hrepenim,
Daj, ženin naš presveti,
Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali,
Dar bil je Božji Sin,
In smrti praznovali
Njegove smo spomin.
Po njem sedaj prejeli
Nebeških smo darov;
Naj Bog še nam dodeli
Z nebes svoj blagoslov.

Blagoslovna.

Glasno zapojmo, čast povzdiguimo,
Jezus je v belem kruhu prikrit
Pred nas postavljen, vselej pripravljen,
Ovčice svoje blagoslovit'.

[Sveto, sveto, čez vse sveto;
Sveto Jezusa rešnja Kri in Telo.]

Roke sklenimo, s srca vzdihnimo:
Vsmili se Jezus, zveličar naš!
Teb' se zročimo in Te prosimo,
Da nam svoj sveti blagoslov daš.

[Sveto, sveto itd.]

Zadnjič vsi skupaj recimo tukaj:

Jezus, vsa hvala Tebi naj bo!

Enkrat dodeli, da bi veseli

Vekomaj peli slavo Tvojo:

[Sveto, sveto, itd.]

Adventna.

Vi, oblaki ga rosite,

Ino zemlja naj ga da,

Ve, nebesa nam pošljite

Skor' Zveličarja sveta!

Milo so ljudje vzdih'vali,

V grehah, temi so ječali;

Bog je bil zemljó preklel,

greh nebo človeku zvel.

Oče se nebeški vsmili,

Vidi toljko bolečin;

Da bi se ljudje rešili,

Se ponudi Božji Sin.

D'vico Gabrijel pozdravi,

In Marija čista pravi:

„Glej, pokorno je srcé,
Kar Gospod mi zapové.“

Zgodba sveta in vesela
Nam odklene vsem nebo ;
Glej, Devica je spočela,
In Beseda je meso !
Pred Gospoda pokleknimo,
Se za milost zahvalimo ;
Blagor Tebi, grešni svet,
Jezus pride greh odvzet.

Bratje, dosti že je spanja,
Glas nebeški kliče nas,
Dan se bliža, noč odganja
Zdaj prihaja srečni čas.
Vsi odvrzimo hudobo,
Pa oblecimo svetlobo,
Da preide greha noč,
In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
Svet' apostol nas uči,

Ne nečisto, ne požrešno,
Nevošljivost naj beži ;
Naj se vsak pred njim poniža,
Čegar prihod se nam bliža,
Da prav s čistim srcem vsak
Bo Mesiju bolj enak.

O Zveličar, pridi skoraj,
Da se spolni, kar želim,
In prinesi moč od zgoraj,
Da se čisto spokorim ;
Ti prinesi mir nebeški,
Da ga vživa duh človeški ;
Daj, da pridem sodnji dan
K ovčam tje na desno stran !

Božična.

Zveličar preljubi
Je prišel nocoj,
Raduj se, o človek,
In slavo mu poj !
Prelepo in milo
Nebó se žari,

Tak svitlo ni bilo
Nikdar še noči.

V višavi razlega
Se petje lepó,
Nebeški duhovi
Na nebu pojó.
„Naj Bogu bo slava,
Odmeva vse čez,
Mir zemlji izviraj
Nocoj iz nebes!“

In angelj nebeški
Približa se nam,
Pastirjem oznani,
Ki pasejo tam :
„Nikar se ne bojte,
Veselje povem :
Mesija vsem rojen
Nocoj je ljudem!“

„Pri Betlehem mestu
Se čudež godi,

Tam v hlevu na slamci

To Dete leži.

Živinico revno

Za družbo ima;

Pastirci tje pojd'te,

Molite Boga!“

In radi vsi k njemu

Tje v hlevec hité;

Dar'vati, postreči

Mu srčno želé.

Pobožno častijo

To dete svetó,

Obljubijo vsi mu

Služiti zvestò.

Let tisoč, že več je

Ód tiste noči,

On tisti pa zmiraj

Pri nas še živi.

Prisrčno častimo

S pastirci ga zdaj,

Mu sveto služimo,

Da pridemo v raj!

Sladko ime Jezus.

O Jezus, sladek moj spomin,
Veselje srčnih globočin,
Čez med in pa sladčice vse
Nazočnost Tvoja sladka je.

Ni moč zapeti lepšega,
Ne slišati srčnejšega,
In slajših misel tudi ni,
Kot si, o mili Jezus, Ti!

Spokórnikom si upanje,
Pravičnim pa veselje vse;
Tem dober, ki te iščejo,
Kaj tem še, ki te najdejo!

Naš jezik je ne dopové,
Tud' črka ne, sladkosti te;
Le kdor si skusi, ve in zna,
Kaj ljubiti je Jezusa.

O Jezus, vernih src sladkost,
Živ vir in pameti svetlost,
Napolniš z radostjo srcé,
Presežeš vseh ljudi željé.

Lepota, Jezus, angeljska,
V ušesih pesem milena,
Ti v ustih si presladek med,
In v srcih pa nebeška jed.

So lačni še, ki te jedó,
Jih žeja še, ki te pijó ;
Si ne želé nič ljubšega,
Ko Tebe mil'ga Jezusa.

O sladki Jezus, moje vse,
Si moje duše upanje,
Te solzne iščejo oči,
Po Tebi duša hrepeni.

Ostani, o Gospod, pri nas,
Ostani, Jezus, večni čas ;
Preženi duha nam temó,
In nas napolni z milostjo!

O mili Jezus, čutim naj
Ljubezen močno Tvojo zdaj ;
Pripelji me v nebeško slast,
Da večno gledam Tvojo čast.

Veselje bodi, Jezus, nam,
Ki boš plačilo naše tam,
Ti bodi naše slave vir,
Zveličanje, nebeški mir!

Velikonočna.

Zveličar naš je vstal iz groba ;
Vesel prepevaj, o kristjan!
Premagana je vsa hudoba,
Dnes je rešenja tvoj'ga dan.
Potrta pekla je oblast,
O poj, kristjan, hvaležno čast.
Alleluja, alleluja!

Kje, smrt, je zdaj premaga tvoja,
In tvoje ojstro želo, kje?
Veselo upa duša moja,
Življenje večno čaka nje.
Moj Jezus je od mrtvih vstal,
Kraljestvo smrti pokončal.
Alleluja, alleluja!

Te prešlo je, o grob, strašenja,
Vsejano v tebe je telo,

Devici brez madeža spočeti.

Ena zvezda prikazala
'Z temnih je oblakov se,
Lepša ko danica zala,
Lepša kakor zvezde vse.
Še stvarjenja kras največi
Nje lepoti ni enak:
Solnce žar svetlo goreči
Preči nji je temen mrak.

Glej, Marija imenuje
Zvezda se izvoljena,
Njeni prihod oznanjuje
Srečen dan zveličanja.
Ta je zarja lepa tista,
V krasu rajskem sveti se,
Boj ko zlato solnce, čista,
Lepša kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
Zvezd na nebu tud ni b'lo;
Pride čas in spremenilo
V prah se nični bo vse to;

Njena pa lepota zala
Vseh preseže časov tek,
Je vse veke presijala,
In cvetela bo na vek.

Preden Oče trikrat sveti
Vstvaril je nezmerni krog,
Niso b'li še časi šteti
B'la je večnost le in Bog;
Preden vodam je tečaje,
Preden luč je zemlji dal,
In postal morju graje,
Še nebes obok ni stal:

Ti, Devica si presveta,
Bila že izvoljena,
V večnem času si spočeta
Čista vsa brez madeža.

Kedar delati naravi
Je podstavo bil začel;
Kedar sive na višavi
Je oblake gor pripel:
Ko nezmerni so svetovi
Nastopili daljno pot,

Po besedi je njegovi

Vse se gibalo povsod:

Takrat ti pri njem si bila,

Ž njim raynala si že vse,

V njem se vedno veselila,

In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov

Se na te obilno zлил;

Blagoslov pa vseh narodov

Spet iz tebe je prikčil;

Torej vse te srečno števa,

O velika ti Gospá,

Tvoja slava se odmeva

Po krajeh vsega svetá.

Češčena si Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja

Nam zvezdica daničica,

Se sliši milo že zvonenje

Mariji v čast in počeščenje;

In z zlato zarjo vse časti:

„Češčena si Marija ti!“

Ko višej sije solnce že,
Vzdiguje se, na poldne gre;
Se sliši zopet nam zvonenje
Mariji v čast in počeščenje;
Čez hrib in plan se oglasi:
„Češčena si Marija ti!“

In kedar solnce že ljubó
Nam za goro žari slovó,
Se glasno čuje še zvonenje
Mariji v čast in počeščenje;
V večernem hladu se glasi:
„Češčena si Marija ti!“

„Češčena si Marija ti!“
Naj se glasi do konca dni;
Naj vedno sliši se zvonenje
Mariji v čast in počeščenje;
Nebo in zemlja naj glasi:
„Češčena si Marija ti!“

Marija, kraljica nebes.

O Devica, si češčena,
Ti kraljica vseh nebes,
Ti si vsem nam vir življenja,
Ti si sladka, mila res.
Svit bliščobe te obdaja,
Solnčno sije tvoj obraz,
Vsa lepota svet'ga raja
Služi tebi v večni kras!

Vendar tvoj obraz je mili,
Mile tvoje so oči,
Vse, kar tebe bi prosili,
Nas poslušáš mati ti.
Si ponižna in premila,
Si nam dobra vsaki čas;
Si nam mati, kot si bila
Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
Glej nas revne grešnike,
Prosi ti, naj vsake zmote
Ljubi Jezus reši vse:

In ko enkrat že nagnilo
Se življenje naše bo,
Takrat k nam se ozri milo,
Sprejmi nas v svetó nebo!

Tebe hočemo ljubiti
Zvesto vdani vsaki čas,
Te hvaliti in častiti,
Peti slavo ti na glas;
O Devica, bod češčena,
Polna Božje milosti;
Taka mati ni nobena,
Kakor si, Marija, ti!

Presladko srce Marije!

O Marija, naša ljuba mati,
Sprejmi v milostno srcé
Verne vse, ki tvoje jih množice
Tebi dnes priporočé.
O Marija, o Marija,
Ti 'maš maternó srce,
Vsi smo tvoji sini, hčere,
Naša srca te želé.

Vse duhovne, o Marija, mati,
Sprejmi v milostno srcé;
Naše duše vedno jih težijo,
Naši grehi jih skrbé.

O Marija. o Marija,
Ti 'maš milostno srce,
Sprosi, da Bog vselej vsliši
Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija, mati,
Sprejmi v milostno srce;
Ti jim vračaj, ti obilno plačaj,
Noč in dan za nas skrbé.

O Marija, o Marija,
Ti 'maš materno srcé,
Vsi smo tvoji sini, hčere,
Naša srca te želé.

Vse nedolžne, o Marija, mati,
Sprejmi v milostno srcé;
Varuj, varuj njihovo nedolžnost.
Varuj, da je ne zgubé.

O Marija, o Marija,
Ti deviško 'maš srce,

Vsi želimo tvoji biti —
Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija, mati,
Sprejmi v milostno srce:
Ti varuj jih, ti jim mati bodi,
Da pobožno vse živé.
O Marija, o Marija,
Ljubeznjivo 'maš srcé,
Otročiči tvoji biti,
Sladko, ljubo je ime.

Grešnikom, Marija, ljuba mati,
Sprosi grenke ti solzé,
Da čez grehe, čez nesrečne zmote
Jokajo, dokler živé.
O Marija, o Marija,
Ti 'maš milostno srce
Sprosi jim, da bi spokorne
Duše v srečno večnost šle.

Vmirajoče, o Marija, mati
Sprejmi v milostno srce;

Sprosi, da izbriše večni Oče
Vse njih grehe in dolgé.

O Marija, o Marija,

Ti 'maš milostno srce,

Daj, da vsaki v smrti uri
Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija, mati,

Sprejmi v milostno srce;

Naj se njihov ogenj, bolečine

Hitro, hitro ohladé.

O Marija, o Marija,

Ti 'maš milostno srce;

Ako naših kdo je v vicah,

Oh, podaj mu brž roké.

Žive, mrtve, o Marija, mati,

Sprejmi v milostno srcé;

Ti nas večno k sebi vse pokliči

Nad oblake, nad zvezde.

O Marija, o Marija,

Ti 'maš milostno srcé,

Daj vsem vernim prav živeti,

Da svet raj si pridobé.

Slava Mariji.

Naj ti zvijem, Mati mila,
Venček cvetja majnika,
Naj razlijem ti čutila,
O devica sladka vsa!
Tebi dije cvetje maja,
V tvojo slavo naj cveté,
Vse naj lepi čas obhaja,
Tvojo čast naznanja vse.

Vse stvari te naj častijo,
Mati, spomladanski čas,
Mile ptice žvrgolijo
Tvojo slavo ti na glas!
Vsi studenci, vsi potoki,
Vse doline, vse goré,
Hribi nizki in visoki
Naj v češčenji združ'jo se!

Orglje, glasno zabučite,
Glas povzdignite z menoj;
Vsi jeziki njo častite,
Vse, kar zna, glasno zapoj:

Slava tebi, o Devica,
Večna slava naj ti bo;
Tvojo slavo naj, kraljica,
Poje zemlja in nebo!

Lepota Marije.

Pojte, hribi in doline,
Gozdi, travniki, planine,
Vsi devico počastite,
Ki je lepše nima svet.

Vsi potoki vi šumeči,
Ljubi ptički žvrgoleči,
Premogočni vseh kraljici
Pojte hvalo, pojte čast.

Vsi recite: o devica,
Kako lepa si kraljica!
Bodi čast in hvala večna
Tvoj'mu stvarniku, Bogu.

Ti si solnce, srca greješ
Od ljubezni, katero seješ;
Ti si luna razsvitljena
Od svetlobe vseh nebes.

Lil'ja, roža si cveteča,
Najprijetniše dišeča,
Si brez madeža vsa čista,
Polna ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo,
In Gospodu dopadljivo,
To je tvoja prelepota
Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga,
Nam pa sladka, mila, blaga,
Kakor ljubiš svoj'ga Sina,
Bodi milostljiva nam!

KAZALO.

	Stran
Jutranja molitev	3
Večerna molitev	5
Sveta maša	8
Smrt	43
Popoldanska siužba božja	58
Lavretanske litanije	60
Litanije vseh svetnikov	66
Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnosti	73
Molitve na dan sv. Marka in kri- žev teden	79
Molitev za milost srečne smrti	88
Molitev k Devici Mariji za sreč- no smrt	93
Molitev k sv. Jožefu za srečno smrt	96
Duhovna oporoka	98
Počeshčenje presv. Rešnjega Telesa pred sv. obhajilom	103
Vera	104
Upanje	106

	Stran
Ljubezen	107
Poželenje	109
Litanije pred obhajanjem bolnika .	111
Počesčenje presv. Rešnjega Telesa po svetem obhajilu	117
Litanije v čast presv. Srcu Jezu- sovemu	120
Zakrament sv. pokore in sv. Reš- njega Telesa	127
Spoved	127
Moli k sv. Duhu za razsvitljenje	128
Kes	131
Molitev po spovedi	132
Sveto obhajilo. Zakrament Sv. Rešn. Telesa	136
Tri božje čednosti	142
Po svetem obhajilu	146
Odpustki po sv. obhajilu	150
Dve poti s tega sveta na uni	153
Sveti križev pot	174
Molitev pred sv. križevem potom	174
Darovanje sv. križevega pota	175
Razne molitve	235
Molitev v čast Kristusovega trp- ljenja	235

	Stran
Pri božjem grobu	236
Molitev k peterim ranam Kristu- sovim	239
Molitev k presvetemu Srcu Je- zusovem	243
Obiskovanje svetega rešn. Telesa	246
Molitev k Mariji: „Gospej presv. Srcá!“	251
Za spreobrnjenje grešnikov . . .	253
Za duše v vicah	257
Modri izreki	261
Večne resnice	264
Smrt	278
Greh	275
Večnost	282
Beri!	292
Božje sodbe	308
Brez križa ni paradiža	321
Naša domovina	331
Molitev pred britko martro . . .	335
Svete pesmi	339
Mešna pesem	339
Blagoslovna	344
Adventna	345
Božična	347
Sladko ime Jezus	350

	Stran
Velikonočna	352
Vnebohod Gospodov	354
Binkosti	356
Hvalna pesem	358
Telovo	360
Pred sv. rešnjim Telesom	364
Pred svetim obhajilom	364
Presladko srce Jezusovo	366
Marija brez madeža spočeta	367
Devici brez madeža spočeti	369
Češčena si Marija	371
Marija, kraljica nebes	373
Presladko Srce Marije	374
Slava Mariji	378
Lepota Marije	379

7,000-

